

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 8
maandag 6 november

jaargang 22 - 1995-1996

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Melanie op het Ladeuzeplein

Op woensdag vijf december komt levende legende Melanie naar Leuven. De Amerikaanse, die afgelopen zomer nog op Dranouter te bewonderen was, staat als topper geprogrammeerd op het folkfestival dat Medica organiseert in het kader van een Aids-week. Twee dagen lang wordt een tent op het Ladeuzeplein overspoeld met binnen- en buitenlandse folkmuziek van diverse allooi.

De eerste avond van het festival staan onder andere K-Passa en Townes Van Zandt op het podium. K-Passa wordt gerekend tot één van de beste Engelse folkrockbands en heeft een heel stevige live-reputatie. Townes Van Zandt op zijn beurt is in folkkringen stilaan een legende geworden. Deze Texaan brengt country-folk waarin hij zijn verscheurde leven in mooi verpakte liedjes van zich af speelt. De tweede avond wordt Melanie voorafgegaan door onder andere Magyar Tekerözenekar, een Hongaars draailierensemble en Waco, een Belgische groep rond Koen De Cauter met gipsy-jazz in de traditie van Django Reinhart.

Het festival staat in het kader van een Leuvense Aids-week die georganiseerd wordt door Medica, de KU Leuven en het Rega-instituut. Dat Leuvense instituut houdt zich bezig met fundamenteel onderzoek over Aids, en met de Aids-week willen de organisatoren het instituut onder de aandacht brengen en steunen. Ruimer gezien is het de bedoeling om een week lang Leuven te sensibiliseren rond de problematiek. Zo zullen geneeskundestudenten tijdens die week lessen over Aids geven in de Leuvense humaniorascholen. Er komt ook een debat met onder andere een aantal wetenschappers, een Aids-patiënt en Lieven Vandenhoutte als moderator. De hele week lang wordt ook de Red Ribbon, het internationale symbool van het Aids-bewustzijn, in de kijker gezet.

Verder is er in het kader van het folkfestival ook een folkhappening (annex fuif) in Alma 2, met een optreden van het Belgische No Mahanas, een gelegenheids-groep met muzikanten van Gorki, Pink Flowers en Milk The Bishop die het dansvuur zullen aansteken met cajun en zydeco. Dezelfde week organiseert de KU Leuven ook een gala in de Brabant-hal, 'Van klassiek tot Soulsister'. Onze keuze is alvast gemaakt.

(hd)

In het kader van de Leuvense Aids-week, die plaats vindt van 30 november tot 6 december, zal Veto een Aids-katern publiceren. Daarin zal grondig aandacht besteed worden aan de problematiek en zullen de activiteiten van die week verder belicht worden. Maar blijf voorlopig toch maar een kondoom gebruiken.

(foto Peter Dhondt)

Krakers in Leuven

“De grote kraakvis mag hen kraken”

Originele week vrijdag hebben jongeren hun intrek genomen in het leegstaande pand in de Karel van Lotharingenstraat, vlak naast het gebouwencomplex van Belgacom. De jongeren hebben geen onderdak en zijn alvast van plan zo lang mogelijk in hun 'nieuwe' woning te blijven. Volgens de politie gaat Belgacom, de eigenaar van het kraakpand, een kortgeding inspannen om het pand zo snel mogelijk te ontruimen.

Vrijdagmorgen hebben een tiental jongeren zich toegang verschaft tot de leegstaande woning, die grenst aan de Belgacom-gebouwen op de Vismarkt. Reeds enkele jaren staat het gebouw volledig leeg. Belgacom is van plan om in april volgend jaar het gebouw te slopen en er parkeer-gelegenheden aan te leggen. Ondertussen hebben een aantal daklozen en 'bestaans-minimumtrekkers' er een onderkomen gevonden. Voor hen is de Leuvense huurmarkt immers te duur. De krakers willen met hun aktie het gebrekkig woonbeleid in de Leuvense stad aanklagen.

Voor mensen met een laag inkomen blijkt het onmogelijk om nog betaalbaar te wonen. De krakers verwijzen ook naar het feit dat de wet Onckelinx, reeds enkele

jaren in werking, nog nooit toegepast is. Deze wet stelt dat, indien het OCMW hierom vraagt in een 'gemotiveerd verzoek van de voorzitter van de instelling', de burgemeester het recht heeft leegstaande panden op te eisen en ter beschikking te stellen van daklozen. De administratieve verplichtingen die hiervoor moeten voldaan worden zijn bijzonder ingewikkeld en tijdrovend. Ze nemen al snel een heel jaar in beslag.

In de wet worden echter voor de eigenaar een hele reeks achterpoortjes voorzien, zogenaamde verschoningsgronden, die hij kan inroepen waardoor de hele procedure wordt stilgelegd of vertraagd. Bovendien moet de eigenaar voor de opeising van de woning een redelijke vergoeding ontvangen. En, zo stellen de krakers, een burger-vader heeft er geen enkel belang bij om, door het opeisen van een leegstaande woning, tegen de haren van z'n bewoners in te strijken in het belang van een hoopje 'armoezaaiers'.

Het is overigens niet de eerste keer dat er in Leuven krakers gesignaleerd zijn. Twee jaar geleden werd een grote aktie gevoerd door het 'Magistrale Krakersyndikaat' in de Ravenstraat 33. Ook zij wilden op die manier de woningnood en de leegstand aan de kaak stellen. Ondertussen is er eigenlijk nog niet veel veranderd. Het is bijvoorbeeld opvallend dat er in de buurt,

onder andere op de aangrenzende Vismarkt, nog een aantal zeer grote gebouwen volledig leeg staan en verkrotten.

Belgacom is alleszins niet ingenomen met het huidige initiatief. Zij schakelde de politie in om een proces verbaal op te stellen. Bij Belgacom zelf wilde men niet reageren.

Annemie Deckx
vervolg op p. 6

binnenin

Survival

4

Een pipo (wellicht die van de Klapstukbrochure) heeft in onze plaats aan alle gevaren van het dagelijkse leven gedacht, en probeert ons nu zijn 'survival kit'-boek aan te smeren. Weten we eindelijk wat te doen bij een bommelding, gespreks-therapeut of overstroming. Spijtig genoeg kwamen we net te laat om Rabin ons eksemplaar te lenen.

Vluchten

5

Nu Val Saint-Lambert tegen een nakend faillissement aankijkt, hopen de direktieuren misschien op een nieuwe Kristalnacht om de verkoop weer wat aan te zwengelen. De politici verkiesen echter een slinkere manier om het oude liedje 'Vluchten kan niet meer' nieuw leven in te blazen. Zij apen de apen van het Vlaamsch blok aan het been gewoon na. Zo d'Annemansen zongen, zo piept Tobback?

Egoyan

8

Een Armeens-Amerikaanse sineast die films maakt over lang verdwenen personages die gespeeld worden door acteurs op een alstandelijke en a-psychologische manier. Als u op uw beurt afstand bewaart en op de allerachterste rij plaatsneemt, kan u rustig in slaap dommelen, zodat u Egoyan's boodschap gewoon niet fout kan interpreteren.

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 23.08.50 • Telefax 016 22.83.43

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Homofobenkot

Arme Roel, was Veto's reeks 'Witte Raven' nu gestart met Henri de parkwachter of een willekeurige andere hetero, dan had er geen haan naar gekraaid (ook geen roze). Idem dito wat betreft de ontelbare boeken, kultuuruitingen, films, enz. zonder enige 'roze specialisatie'.

Overigens, is 'jeanetten' niet een tikkelte in de stijl van 'makakken' of 'nik-

kers', of bedoelt u gewoon uw vele homo-seksuele medestudenten en personeelsleden van de KU Leuven?

Tenslotte nog even parafaserend op uw brief van vorige week. Professor Anoniem heeft groot gelijk dat hij niet wil dat de KU Leuven een homofobenkot wordt. Wat minder blauwe specialisatie graag, Roel.

Pieter van der Voort

berichten

Ithaka

Ook dit jaar is er weer Ithaka. Dat is een parcours vol hedendaagse kunst in de Leuvense binnenstad, dat elk jaar weer anders wordt ingevuld. Wil je mee bepalen wat er te zien zal zijn op Ithaka, dat gepland staat op 29 februari, dan kan je naar de vergaderingen komen. Die vinden plaats elke dinsdag om 20.00 u, in het Kultuurraadlokaal, op de eerste verdieping van het Stuc.

Als je liever iets kleinschaliger werkt,

kan je meedoen met het architectuurproject eind januari. Of met het meer sociaal getinte project half december, waarbij Kultuurraad de link legt naar Sociale Raad. Verschillende perspectieven van en visies op de (studenten)stad die Leuven is, worden op allerlei manieren met elkaar gekonfronteerd.

Voor meer informatie kan je altijd langskomen bij Kultuurraad, op de tweede verdieping van 't Stuc, tel. 23.67.73. Men vrage naar Piet.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal -- 1 Nederlandse stad 2 Personen -- Meisjesnaam -- Muzieknoet 3 Belgisch plaatsje -- Helleveeg 4 Euro-

pese taal -- Franse stad 5 Tocht -- Niet vurig 6 Keer, werf -- Wiel 7 Terreurgorganisatie -- Spaanse dans 8 Langzaam uitgevoerd muziekstuk -- Nederlandse oproep 9 Tin -- Dierlijk weefsel -- Russisch ruimtetuig 10 Herrie, drukte. Vertikaal -- 1 Helemaal niet 2 Elementair deeltje -- Vervoermiddel -- Nummer 3 Zangnoet -- Schaal 4 Te-kortkoming, zedelijke fout - Lichaamsdeel 5 Larve van de langpootmug -- Mansnaam 6 Meisjesnaam -- Graansoort 7 Begrensd ruimte -- Frans komponist 8 Landbouwwerktuig -- Familielid 9 Boom -- Een edel metaal -- Zedelijk zuiver 10

Door Filip De Keukeleere

ECO COPY
(personeel)
Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

kolofon
Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

ZAALTEHUUR:
SILO
basisprijs per vat: 6000 frank
VAART 29A LEUVEN
tel. 016/20.17.71
digit 049/21.38.31
DISCOTHEEK SILO
IS OPEN
VR-ZA-MA
VANAF 22h
Ma 22-24h: happy hour

Jaargang 22
Nummer 8
6 november 1995

Ver. uitg.: Anemie Deckx
Hoofdredactie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Anemie Deckx

Redaktie: Kristof Braekeleire, Henk Dheedene, Joris Janssens, Martijn Graumans

Doka: Frank Viaene, Peter Dhondt, Lucie Vangervan, Dirk Bernard, Philip De Keyser
DTP: Filip De Keukeleere, Hans Vandenabeele

Medewerkers: Tom Michielens, Ann De Ron, Alexander Witpas, Steven Schoorens, Serge Franchou, Gil Renders, Thierry Laenen, Joris Vanden Houitte, Pieter Ballon, Dietmar Bosmans, Gert Meesters

Layout en vormgeving: Dietmar Bosmans, Anemie Deckx, Bruno De Vos, Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Erik Ziarczyk, Henk Dheedene

Vermist en verdwaald in Londen: Jos Leurs

Gonorroea: Kristof Braekeleire
Spelling: Gert Meesters, Frank Ribbens
Eindredactie: Martijn Graumans en Erik Ziarczyk

Ere-eindredactie: Henk Dheedene

Zetwerk en publiciteit
Allaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artos (Kampenhout)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

Kassa kursusdienst ontvreemd

Inbrekers bij Sociale Wetenschappen

Wn de nacht van zondag 29 oktober op maandag 30 oktober werd ingebroken in het sekretariaat van Politika. Hierbij werd de kassa van de kursusdienst, waarin bijna 100.000 frank, buitgemaakt. Vermoedens omtrent de dader(s) gaan in de richting van mensen die vertrouwd zijn met de kringwerking, insiders dus.

De unief gaat mee met haar tijd. Ze blijft aktueel, ook al beslist ze zelf niet steeds over de manier waarop dat gebeurt. Dat zou een sinische konklusie kunnen zijn die te maken is uit de recente gebeurtenissen binnen Sociale Wetenschappen. Studenten binnen deze fakulteit lijken nu ook kennis te kunnen maken met de minder propere kanten eigen aan het politieke vak en die de laatste maanden niet meer weg te denken zijn uit de aktualiteit, met name de topic 'geldschandaal'.

Vorige week dus onder de variant 'diefstal'. In de nacht van zondag op maandag drongen inbrekers de fakulteitsgebouwen van Sociale Wetenschappen binnen, wrikten de deur van het sekretariaat van de kring open en maakten zich de kassa van de kursusdienst eigen. Hierin bevond zich het geld van een hele week kursussenverkoop, ongeveer 95.000 frank. Kringkoördinator van Politika Wim Vandermeersch: "Normaal wordt het geld elke donderdag of vrijdag naar de bank gedragen. Vorige week was het de eerste keer dat daarop toevallig een uitzondering was gemaakt. Ofwel heeft de dief dus gewoon ongelooflijk veel geluk gehad, ofwel wist hij van dit voorval en gaat het om iemand die nauw betrokken is bij de kringwerking." Een andere aanwijzing voor deze laatste hypotese is het feit dat de tweede kassa, waarin weinig waardevoels te vinden was, onaangeroerd werd gelaten. "Deze diefstal betekent voor de kring een niet onaanzienlijke aderlating", aldus

nog Wim Vandermeersch, "te meer daar de fakulteit reeds heeft laten weten niet finacieel te zullen tussenkomen. "Er had maar niet zoveel geld aanwezig moeten zijn", zo zeggen ze.

Verlanglijstje

Het vreemde aan de hele zaak is dat aan de drie deuren waarlangs men zich toegang kan verschaffen tot het fakulteitsgebouw, geen beschadigingen werden gekonstateerd, terwijl de deur van het sekretariaat zelf wel geforseerd moest worden. De inbrekers hadden dus blijkbaar wel een sleutel van het gebouw, dat in het weekend trouwens gesloten is, maar niet van het sekretariaat. Assistenten zouden zo ook binnen de verdachtenkring komen, hoewel die dan weer niet op de hoogte zijn van de twee bovenvermelde bijzonderheden.

Dat de diefstal wel degelijk in de nacht van zondag op maandag plaatsvond, is af te leiden uit het feit dat de veiligheidsmensen

op hun ronde van zondagavond niets verdachts hadden opgemerkt. Maandagochtend reeds kwam Pieter Traisaert van Politika op de diefstal uit. De rijkswacht werd erbij gehaald en maakte een plaatsbeschrijving op. Op het moment van dit schrijven stond het onderzoek nog nergens.

Een element dat de hele zaak nog ernstiger maakt, is dat donderdagnacht laatstleden een nieuwe poging tot diefstal werd ondernomen. Deze keer hadden de daders het gemunt op het sekretariaat van Sociale Wetenschappen, hoewel ze hier zonder buit dienden huiswaarts te keren. Dit kan erop wijzen dat de dieven vrij zeker van hun stuk zijn en misschien nog wel een aantal kassa's op hun verlanglijstje hebben staan. Wordt misschien vervolgd.

Tom Michielens

UIL OP DE BOND!

De Witte Uil die in ons land al in Antwerpen, Gent en Brugge werd waargenomen, nestelt volgens Leuvense vogelaars nu ook op de Bondgenotenlaan. Ook hier is het devies van De Witte Uil:

Van alles, van overal en nog veel meer

Bond 99: Uil

Daarenboven: klantenkaart ⇒ 10% op het totaal van de kaart

ZAAL TE HUUR DEBLAUWEKATER

HALLENGANG 1
(Naamsestraat 15-17)
digit: 049/45.34.11 of
049/45.35.71

JAZZ &
BLUES
KAFFEE

alle dagen
open vanaf
19 uur

advertentie

Vogelzang Revisited

Hey wait a minute, aren't you... Yep

(foto Rob Stevens)

Ip 10 oktober werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een aanvraag ingediend tot afwijking van het gewestplan voor het gebied Vogelzang. Dit gebeurde na een bouw-aanvraag door de Universitaire Ziekenhuizen (UZ) van de KU Leuven voor het aanleggen van een kinderdagverblijf op het gebied. Vogelzang is volgens het gewestplan gelegen in een woninguitbreidingsgebied.

Project Vogelzang heeft een lange geschiedenis, waarover al eerder in Veto werd bericht. Het gebied is gelegen tussen de Tervuursesteenweg, de Groeneweg en de Hertogweg. Al in 1992 diende de universiteit een aanvraag in om er een 'assistentendorp' te bouwen. Dit zou voorzien in de huisvesting van professoren, assistenten en verpleegkundigen. Het project werd echter afgewezen door de stad Leuven.

Begin 1993 kwam het project onder

een gewijzigde vorm weer boven water. Het ging toen over een 'universiteitsoord', een begrip dat in het Onderwijsdecreet van 1991 ingeschreven staat en waarvoor men subsidies kan krijgen. De plannen voor de aanleg van een kinderkribbe dateren dus van dat moment. Daarnaast voorzorg men op langere termijn het oprichten van een aantal woningen voor personeel en van toeleveringsbedrijven voor Gasthuisberg.

Protest

Nadat de SP de gemeenteraad op de hoogte had gebracht van deze nieuwe bouwplannen, rees er van verschillende kanten sterk protest. Dit was aan de ene kant afkomstig van de buurtbewoners, verenigd in het 'Buurtcomitee Groen en Landelijk Terbank'. Dit comitee werd opgericht met de bedoeling de open ruimte van de gehele groene Leuvense westrand te beschermen. Protest was ook te horen van de kant van de toenmalige oppositiepartijen in de gemeenteraad (Agalev, SP en VU). Ondermeer de huidige schepen Jaak Brepoels (SP) spaarde zijn kritiek niet. In een pamflet voor de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober vorig jaar riep hij nog de bevolking op om hem een voorkeurstem te geven, als enige mogelijkheid om de oprichting van een universiteitzone tegen te houden.

Op twee onderscheiden vlakken had men moeite met het project. Ten eerste was er de ligging van gebied Vogelzang. Volgens het gewestplan van 1977, is dit gelegen in een woonuitbreidingsgebied. Naar de toelichtingen gevoegd bij het gewestplan, kunnen zulke gebieden uitsluitend gebruikt worden als de beoogde overheerid over de ordening van het gebied heeft beslist.

Dat houdt in dit geval in dat er een Buitengewoon Plan van Aanleg (BPA) zou moeten opgesteld worden. Hierin wordt de bodembestemming van een beperkt gebied uit het gewestplan meer gedetailleerd uitgewerkt en juridisch vastgelegd. Om een woonuitbreidingsgebied aan te snijden moet aangetoond kunnen worden dat er een woontekort is, en moet steeds de voorkeur gegeven worden aan de opvulling van bestaande gebieden. Volgens tegenstanders was aan deze voorwaarde niet voldaan.

Ten tweede kwam er reactie op de procedure die werd gevolgd om bouwvergunningen te verkrijgen. In plaats van een BPA op te stellen werd een zogenaamde structuurschets gemaakt, hoewel dat begrip niet

erkend wordt door de wet op ruimtelijke ordening en stedenbouw en een BPA niet kan vervangen. Ondanks een groot aantal bezwaarschriften werd in oktober 1993 deze structuurschets goedgekeurd door het gemeentebestuur. Begin 1994 werd het project dan afgewezen door toenmalig Vlaams minister van Ruimtelijke Orde Kelchtermans (CVP). Bovendien werd de gemeenteraadsbeslissing geschorst door de vice-gouverneur van de provincie Brabant. Project Vogelzang leek hiermee voorgoed van de baan.

Aanvraag

Maar op 5 oktober van dit jaar besliste het college van burgemeester en schepenen een aanvraag tot wijziging van het gewestplan in te dienen. Deze werd samen met twee verantwoordingsnota's verzonden op 10 oktober. Er was een nota van de UZ Leuven, waarin argumenten worden aangehaald voor de oprichting van een kinderkribbe in de onmiddellijke omgeving van

het Gasthuisbergziekenhuis. Hierin onderstreepte men de behoefte aan de mogelijkheid tot kinderopvang die rekening houdt met de werkuren van verpleegkundigen. Nog volgens de nota zou een oplossing in het stadscentrum tijdverlies en vooral een nodeloze toename van de verkeersdruk met zich meebrengen.

Kans

De bouw-aanvraag was voor de kinderkribbe, maar in de nota stond ook een paragraaf over de mogelijkheid tot het oprichten van woongelegenheden en op termijn de uitbouw van ziekenhuisgebonden spin-off-initiatieven. De woningen zouden beperkt worden tot een specifieke vorm van woongelegenheden (50 à 75 studio's en appartementen) voor onder andere onderzoekers uit binnen- en buitenland die voor een korte tijd, van enkele maanden tot een jaar, werkzaam zijn binnen de UZ Leuven.

De tweede verantwoordingsnota was opgesteld door de dienst ruimtelijke ordening van de stad Leuven. Hierin stonden een aantal argumenten op basis waarvan, volgens het college van burgemeester en schepenen, een gunstig advies voor afwijking van het gewestplan zou kunnen worden gegeven. In de nota is er sprake van de oprichting van een kinderkribbe en van de eventuele realisaties van maximaal 75 woongelegenheden. De nota zegt dat over het al dan niet realiseren van ziekenhuisgebonden spin-off-initiatieven slechts een uitspraak zal worden gedaan op het ogenblik van een eventuele aanvraag. Volgens schepen Brepoels is het de mening van het schepencollege dat eventuele spin-off-bedrijven eerder naar Termunckveld moeten verwezen worden.

Bij de wijziging van het gewestplan in 1992 werd het statuut van het gebied Vogelzang niet herzien en volgens schepen Brepoels is de kans klein dat de huidige minister Baldewijns (SP) de aanvraag tot gewestplanwijziging gaat inwilligen. Ondertussen kan Brepoels, die oorspronkelijk ook tegen het Termunckveldproject was, niet meer rekenen op de steun van zijn fractie en lijkt hij zijn verkiezingsbelofte te moeten inslikken.

Agalev blijft zich nu nog als enige fractie verzetten tegen de projecten van de KU Leuven. Zij wijzen erop dat er andere mogelijkheden zijn voor de bouw van een kinderkribbe indien die er moet komen. Zo is er het terrein van Gasthuisberg zelf en de Mgr. Van Waeyenberghlaan: beiden zijn immers ingekleurd als gebieden van openbaar nut. Michiel De Meyere van het 'Buurtcomitee Groen en Landelijk Terbank' zegt in de zaak Vogelzang voorlopig te zullen afwachten.

Ann De Ron

- Ik heb me even laten gaan met mijn kaart: een koffiemoek met veel chocolade én een rijsttaartje.

(advertentie)

Proton. De kaart voor kleine uitgaven.

Vraag ze in uw bankagentschap in Leuven, Heverlee of Kessel-Lo. Vanaf nu ook in Herent en Wilsede.

Numerus clausus und kein Ende

Als u dacht dat Veto eindelijk ging ophouden met zijn gezaag over numerus clausus, dan heeft u het glad verkeerd. Elke week is er wel iemand die erin slaagt zichzelf met een of andere verklaring in het nieuws te werken. Deze keer zijn het...de studenten!

De Belgische studenten (Vlaamse studentenvereniging en Fédération des Etudiants Francophones) hebben vorige week beslist om op 22 november in Brussel (hopelijk is er dan geen treinstaking) nogmaals te betogen tegen de dreigende numerus clausus. Om die dag vooral op entoesiaste Leuvense deelnemers te kunnen rekenen, organiseert Loko op dinsdag 14 november om 17.00 u een opwarmbetoging op het Ladeuzeplein.

Vorige week maandag zijn Colla (federaal SP-minister van volksgezondheid) en zijn Vlaamse kollega Van den Bossche (SP-minister van onderwijs) tot een akkoord gekomen. Terwijl Van den Bossche zich verplicht om tegen één oktober 1996 een ingangsproof te organiseren voor alle Vlaamse kandidaat-geneeskundestudenten, kan de federale minister vanaf 2003 een kontingentering invoeren, indien de studentenbeperkingen niet de beoogde resultaten opleveren. Uiteraard is het voor Colla bijzonder makkelijk om te spreken over kontingenteringsvoorstellen in 2003. Hijzelf zal die voorstellen niet moeten organiseren. Die bedenkelijke eer zal te beurt vallen aan zijn opvolger.

Pakket

Het vorige week gesloten akkoord tussen beide ministers zal in elk geval vooral de druk op de Waalse Gemeenschap, die nog steeds gekant is tegen elke vorm van studentenbeperking, doen toenemen. Tot nog toe zijn zij niet ingegaan op de voorstellen van Colla.

De Vlaamse socialisten stelden zaterdag dat in het kader van het socialezekerheidsdebat een studentenbeperking verantwoord is om de kwaliteit van onze gezondheidszorg te waarborgen. Maar een ingangsproof mag volgens hem niet de enige zaligmakende oplossing zijn voor de problematiek. Er moet werk gemaakt worden van een omvattend pakket maatregelen.

(ad)

Opgepast! Gevaar voor paranoia!

Ieder van ons heeft wel eens boek gekocht dat eksakt vertelt hoe je na een vliegtuigcrash op de Noordpool met je blote handen een iglo bouwt. Wanneer de avontuurlijke bui overtrekt merk je dat zulke survivalhandboeken lijden onder één serieuze manko: de kans dat je neerstort boven Arktika is bijzonder klein, dat je op dat moment het boek op zak draagt is ronduit onwaarschijnlijk. 'Survival: overleven in uw eigen omgeving' speelt zich, zoals de titel aangeeft, af in de "jungle van de bewoonde wereld". Men kan zich bij de uitgever waarschijnlijk geen betere reclamecampagne voorstellen dan de bomaanslagen van de laatste dagen en jaren. En als de brave burger zich nog maar half zo onveilig voelt als altijd wordt beweerd, heeft auteur John Wiseman hier een gat in de markt ontdekt.

De gids stelt zichzelf voor als "alles wat u nodig heeft om te overleven: handige wetenswaardigheden, gereedschappen, puntsgewijze aktieelstjes bij calamiteiten, simpele vechttechnieken en overlevingsstips die u nooit zelf had kunnen bedenken" en het oogt dan ook als een doe-het-zelfboek. Stijl en vormgeving zijn nuchter en overzichtelijk. Je vindt hier geen mijmeringen over socio-kulturele aangelegenheden maar logo's met uitleptekens en doodshoofden, lijstjes met korte, konkrete bevelen. Wat ook opvalt is de totale afwezigheid van ironie. Overleven is geen spel, het is dodelijke ernst. De auteur, John Wiseman, is geen socioloog of therapeut, maar een beroepsflicker die jarenlang de Britse Special Air Service heeft getraind en thuis een heuse 'overlevingschool' heeft.

En de bewoonde wereld zit volgens hem vol gevaren. Huizen storten in, of staan op vergiftigde grond. Ze schieten in brand of explosieren voor u het weet. Buiten liggen inbrekers op de loer en verkrachters, spookrijders, gesteszieken, natuurrampen en milieuvervuilers. Daarom moeten we allemaal stapsgewijs leren omgaan met uiteenlopende haarden van gevaar als daar zijn: barbecues, aids-virusen, chinchilla's, stress, lekkende banden en, last but not least, gesprekstherapeuten. Wie de inhoudstafel van dit boek bekijkt ziet dat het in tenminste één opzicht geslaagd is:

het is echt allesomvattend.

Wat in eerste en laatste instantie de afloop van een crisissituatie bepaalt is de betrokkene zelf. Is hij een 'survivor'? Volgens Wiseman kenmerkt een overlevende zich door een aktieve persoonlijkheid. Hij anticipeert risico's en neemt verantwoordelijkheid. Hij put uit zijn kennis en ervaring en het boek om risikovariabelen te controleren, maar ook zijn eigen lichaam (konditie, ademhaling, soeplese) en zijn eigen geest (stress, angst). Anderen helpt hij omdat hij zelf ook geholpen wil worden en daarbij heeft hij altijd zijn overlevingspakket bij de hand. Zo'n pakketje bestaat uit: een vergrootglas, pleisters, een fluitje, een pinset, een penneknip, een zaklamp, potlood en papier, geld, een schaar en, jawel, kondooms en maandverband.

De grootste sjarme van het boek is

Red een leven!

Onderstaande praktische tips komen uit het hoofdstuk terrorisme van het hierboven besproken handboek. Ze zijn lichtjes aangepast maar niet essentieel veranderend naar vorm of inhoud. Ze vertellen u wat te doen in crisissituaties die werden uitgelokt door terrorisme. Als u een verdacht pakje ziet, doe dan het volgende:

- Raak het niet aan. Beweging kan tot ontsteking leiden.
- Roep niet: 'een bom!'. Dit kan gevaarlijke paniek veroorzaken.
- Ga er bij uit de buurt en zeg tegen de mensen dat ze hetzelfde doen. Zeg het op kalme toon.
- In een ondergrondse mag u de alarmknop niet indrukken tussen de stations. De trein zal abrupt stoppen, wat het pakje een grote schok kan geven.
- In een trein met deuren tussen de rijtuigen moet u de andere mensen zeggen afstand te nemen en vervolgens de kondukteur waarschuwen.
- Als u ziet dat iemand een pakje achterlaat, roep hem/haar dan. Als hij/zij zegt dat hij/zij er niets mee te maken heeft of wegrent, moet u dit als verdacht beschouwen.
- Onthoud hoe de persoon eruitziet. Uw beschrijving kan van vitaal belang zijn.
- Als u een kamera hebt, neem dan een foto.
- Informeer de politie.

tegelijk ook zijn grootste gebrek. De auteur laat uitschijnen dat we leven in een avontuurlijke wereld vol gevaren die we, als we maar slim en koel genoeg zijn, als een echte held kunnen bedwingen. Daar hebben we bovendien in veel gevallen niemand hulp bij nodig. We reddten het wel alleen. Wiseman laat een heleboel overlevingsstrategieën dan ook onbesproken. Zo zal je nooit een oproep horen tot kollektieve socio-kulturele aktie: staken voor meer veiligheid op het werk of een buurthuis oprichten dat verveelde jongeren van de straat houdt, daar houdt een survivor zich niet mee bezig. Om het in preventietermen te zeggen: de aktie is altijd individueel en defensief.

Maar er is ook een meer diepgaande kritiek mogelijk aan het adres van dit soort handboeken. Wie nagaat welk mens- en maatschappijbeeld de auteur er op na houdt, komt al vlug tot de konstatering dat overlevers bijzonder rationele en controlegericht zijn. Ze leven in een maatschappij waarin er geen diskussie is over de normen en regels, waarin niemand onrechtmatig onderdrukt wordt of ondanks zichzelf in zware problemen raakt. Waarin ook geen kunst bestaat. "Gevaarlijke mensen" overtreden regels uit winstbejag of doodgevoen omdat ze getikt zijn. Men moet van de auteur kortom weinig begrip verwachten voor 'tegenstrevers'. Een terrorist heeft niet meer gevoelsleven dan zijn bom en "hoe

Bomauto

Wanneer u bang bent van een bomauto, doe dan het volgende:

- Loop om de auto heen en inspecteer hem visueel, zonder hem aan te raken.
- Ga na of er zich iets onder de auto bevindt.
- Kijk of er enig teken van plakband, spelden, draad of andere is.
- Kijk of er aanwijzingen zijn dat iemand in de auto geweest is. Zijn de zegels van lakband op de deur, de koffer en de motorkap nog intact?
- Controleer of er vingerafdrukken zichtbaar zijn op uw koetswerk. Houd uw auto altijd glanzend zodat dit zichtbaar is.
- Kijk achter bumpers, spoilers en rond de onderkant van het koetswerk, bommen worden vaak in deze ruimtes verborgen.
- Inspecteer het interieur voor u de deur opent.

Vastgebonden

Wanneer u wordt vastgebonden of een prop in de mond krijgt, doe dan het volgende:

- Ontspan u wanneer men u aan de stoel vastbindt. Laat u onderuit zakken en maak dat uw rug niet geheel tegen de stoel is gedrukt. Wanneer u naderhand meer rechtop gaat zitten, is er wellicht voldoende speelruimte om uzelf los te maken voor een ontsnapping.
- Zet uw borst voort en houd hem in positie, totdat men klaar is met u vast te binden.
- Probeer knieën en enkels van elkaar te houden.
- Houdt uw handen enigzins van elkaar — niet te veel — zodat u net genoeg speelruimte hebt om ze los te kunnen werken.
- Als u op de grond ligt en uw handen zijn op uw rug gebonden probeer ze dan onder uw achterste door te werken. Als u uw handen voor u kunt krijgen kunt u uw tanden gebruiken.
- Als men een prop in uw mond steekt, probeer hem dan met uw tanden vast te houden, zodat hij niet verder in uw keel kan.
- Wrijf een blinddoek tegen uw schouder omhoog, omlaag is niet goed omdat uw neus in de weg zit.
- Als u ergens samen met andere mensen zit vastgebonden, kan samenwerking veel bereiken. Probeer de knopen van medegevangenen met uw tanden of vingers los te peuteren.

onschuldiger het slachtoffer, hoe beter voor de terrorist". Aldus Wiseman.

Wanneer de lezer wordt aangesproken wil men ook wel eens vergeten dat er een verschil kan zijn tussen een gevoel van onveiligheid en een reëel gevaar. In dat opzicht spoort men ons aan alleen op ons eigen oordeel te vertrouwen: "Wees voorbereid. U bent wat u denkt te zijn. U zult bereiken wat u denkt te bereiken, in ieder geval is er maar weinig kans dat u iets bereikt als u niet gelooft dat u het kunt bereiken. Andere mensen hebben onderling verschillende meningen over u maar wat werkelijk belangrijk is, is wat u van uzelf denkt." Wederom, weinig aandacht voor empathie dus.

In het voordeel van het boek spreekt dan weer zijn toch wel zeer grote informatieve waarde. Wetenswaardigheden over de meest uiteenlopende topics worden op een zeer konkrete en praktische manier bij elkaar gebracht. Het staat anderzijds ook vast dat we leven in tijdsgewicht waarin slechts weinigen nog echt geloven dat de wereld zal veranderen in een idyllische speeltuin voor mensen van goede wil. En wie wil er dan slachtoffer worden?

Maar leven is meer dan enkel overleven en de "overzichtelijkheid kwa opzet en indeling" van het boek kan men best niet projecteren op de ons omringende wereld: die blijft kompleks. Konsumenten met mate dus.

Alexander Witpas

Bombrieven

Wanneer u bang bent van bombrieven, doe dan het volgende:

- Pas op voor alle onverwachte post, vooral als er geen afzender op staat. Als het niet aan u is geadresseerd, vraag dan aan de geadresseerde of hij/zij het verwacht. Bel de afzender en ga na of hij het pakje werkelijk heeft verzonden.
- Pas op voor gewatteerde enveloppen of pakjes die verdacht zwaar zijn.
- Pas op voor pakjes met vet- of vochtplekken, kan veroorzaakt worden door oude of instabiele explosieven.
- Pas op voor uitstekende aluminiumdraad of -folie.
- Pas op voor sponsachtige pakjes.
- Pas op voor overmatig gebruik van plakband, misschien om een veer ingedrukt te houden.
- Pas op voor veel te hoge fraktering.
- Pas op voor pakjes in pakjes.

(foto Peter Dhondt)

Kristalnacht herdacht

Op donderdag 9 november organiseert de actiegroep 'Recht op Vluchten' een fakkeltocht onder het motto 'Vluchten is een mensenrecht!'. Aansluitend vindt er een benefietkonsert en fuif plaats in Mala Ibrahim (Tint). Met deze manifestaties wil de onafhankelijke actiegroep reageren tegen de aanpak van het vluchtelingenvraagstuk door de regering. Door hun repressief beleid laten de bevoegde politici uitschijnen dat het probleem bij de vluchtelingen ligt. 'Recht op vluchten' wijst de scheve noord-zuidverhouding en de internationale concurrentie-oorlog aan als kern van het probleem. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) ondersteunt het initiatief.

Op 9 november wordt de lugubere zeven- en vijftigste verjaardag van de Kristalnacht herdacht. Die novembernacht in 1938 kwam de vervolging en vernietiging van minderheidsgroepen in het Duitse Nazi-rijk op gang. Ook België kende toen een kortdaat uitwijzingsbeleid ten aanzien van mensen die trachten te ontsnappen aan de nazipolitiek. Het België van de jaren negentig vergelijken met dat van de jaren dertig is overdreven, maar aanknopingspunten zijn er alleszins. Dat blijkt alleen al uit de manier waarop men over dit dossier spreekt. "Het salon is vol", stelde SP-voorzitter Tobback — toen nog minister van Binnenlandse Zaken en dus bevoegd over de materie — enkele jaren geleden in Humo. In één beweging vergeleek hij de economische vluchtelingen met meeuwen op een stort: "omdat ze daar gemakkelijker voedsel vinden dan wanneer ze moeten

gaan vissen in de zee."

Diktatoriaal

Het blijft niet alleen bij woorden. Zo vreesde het aktiecomité. De 'plaag' wordt kortdaat aangepakt, zowel op Belgisch als op Europees niveau. Het comité stelt dat beleid, waarin verschillende Vlaams-Blokstandpunten uit het beruchte 70-puntenprogramma worden overgenomen, aan de kaak. In dat beleid wordt het asielrecht drastisch beperkt: de bewijslast wordt omgekeerd ten nadele van de vluchteling en de verklaringen worden nagevlooid op eventuele tegenstrijdigheden. Dat die tegenpraak wel eens het gevolg zou kunnen zijn van misverstand of domme vertaalfouten — zoals bij de met uitwijzing bedreigde Leuvense familie Beleshoo het geval was — wordt niet in rekening genomen.

En de maatregelen gaan nog verder. Het recht op arbeid voor asielzoekers wordt afgeschaft. Er worden 'gesloten opvangcentra' opgericht waar de vluchtelingen in alle sereniteit, maar vooral in totale afzondering, kunnen wachten op hun uitwijzing. Hun behandeling is nagenoeg identiek aan die van criminelen. Hun enige misdrijf bestaat er nochtans in om weg te vluchten van een diktatoriaal regime, van een leven in armoede door uitbuiting of van de hongersnood.

Absurd

Wie het vluchtelingenprobleem fundamenteel wil aanpakken kan dan ook niet voorbij aan de wanverhouding tussen het rijke Noorden en het minderbedeelde Zuiden van de aardbol. Een eerlijkere noord-zuidverhouding is dan ook het dieper lig-

VEEAKKER

SPECIAL VOOR U

Op vertoon van uw studentenkaart

Spaghettisaus 199 fr/kilo
+ een pak biologische spaghetti gratis
Verse Natuursoep 49 fr/liter

Alles zonder hormonen, antibiotica of onnodige additieven
Gecontroleerd door de vzw Plattelandsontwikkeling

Zwarte Zustersstraat 14 Leuven, ☎ (016)/20.62.38
(tegenover de ingang van het Groot-Begijnhof)

advertentie

gende streven van het aktiecomité. In de toemendende internationalisering van de wereldhandel en bijhorende concurrentieoorlog blijkt de Derde Wereld het pleit te verliezen. Landen zijn verplicht om de sociale rechten zo laag mogelijk te houden om een goede concurrentiepositie te behouden. Westerse multinationals, steeds op zoek naar de laagst mogelijke productiekosten, zijn gebaat bij de instandhouding van Daens-toestanden in de Derde Wereld.

Veel zuidere landen hebben een economie die noodgedwongen exportgericht is. Door de massale uitvoer krijgen ze de broodnodige westere deviezen in handen om hun schulden aan het Westen te kunnen afbetalen. Deze schulden zijn meestal gemaakt door plaatselijke potentaten om hun weinig doordachte grootschalige projecten te financieren. Hierin worden ze gesteund door perfide westere investeerders die de machthebbers zo aan zich binden. Op die manier blijft het oude koloniale stelsel in ere. Door de gestegen internationale interestvoeten is terugbetaling haast onmogelijk geworden. Elementaire sociale voorzieningen zoals onderwijs, gezondheidszorg of voedselvoorziening, worden afgebouwd om de schulden af te kunnen lossen. Bovendien blijven de prijzen die het Westen betaalt voor die Zuidere grondstoffen erg laag.

Zo ontstaan situaties die absurd maar waar zijn. Tijdens de hongersnood voerde Ethiopië volop vlees uit. In Zuid-Amerika werken ondervoede landarbeiders tegen een hongerloonje op de sojaplantages van grootgrondbezitters. Die soja wordt later verwerkt als voeder voor het Westers vee.

Kinderen

Het komité 'Recht op vluchten' is dan ook de mening toegedaan dat men de oplossing van het vluchtelingenvraagstuk moet zoeken bij het rechte trekken van deze scheve verhoudingen. Deze beleidsopzieper langere termijn mag echter geen alibi zijn

om zij die vandaag vluchten naar West-Europa niet op te volgen. Het openen van de grenzen — en dit uiteraard op Europees niveau — is hiervoor noodzakelijk.

De Leuvense studentenorganisatie Loko besliste op een extra vergadering van de Sociale Raad om de platformtekst te onderschrijven en mee te mobiliseren voor het initiatief. Aan die beslissing ging wel een diepgaande discussie vooraf. Verschillende kringen vonden dat zulke initiatieven te politiek gekleurd zijn en weinig met 'demokratisering van het onderwijs' te maken hebben.

Hiertergen werd geargumenterd dat als Loko ervoor kiest om actie te voeren tegen elke vorm van studentenbeperking, dit ook impliceert dat het recht van studeren van studenten zonder papieren verdedigd moet worden. Men kan zich afvragen in hoever het recht op onderwijs van kinderen van ouders zonder papieren of van alleenstaande kinderen zonder verblijfsvergunning vandaag niet onmogelijk gemaakt wordt.

Meer algemeen gesteld moet het voor een studentenbeweging toch ook mogelijk zijn zich te engageren in kwesties die de universiteit en haar bevoegden overstijgen. De succesrijke antiracistische betogingen van enkele jaren geleden, die gedragen werden door een breed studentenplatform, zijn daar de mooiste illustratie van. Loko roept de studenten dan ook op om op donderdag 9 november om 19.00 u naar het Ladeuzeplein te komen en zich te scharen achter de platformtekst, waarin een opening van de grenzen en een versoepeling van de asielwetgeving worden gevraagd.

Steven Schoorens
Bart Eeckhout

'Vluchten is een mensenrecht', fakkeltocht voor versoepeling vluchtelingenbeleid op donderdag 9 november. Samenkomst op het Ladeuzeplein om 19.00 u. Een info-avond over 'Vluchtelingen in België, toen en nu (jaren '30 en '90)' gaat door op 8 november in Villa Obscura (Vlamingsenstraat 116) om 20.30 u met gastsprekers Georgi Verbeeck (historicus KU Leuven) en Ruth Stock (juriste).

Nieuwe wetten bedreigen asielzoekers

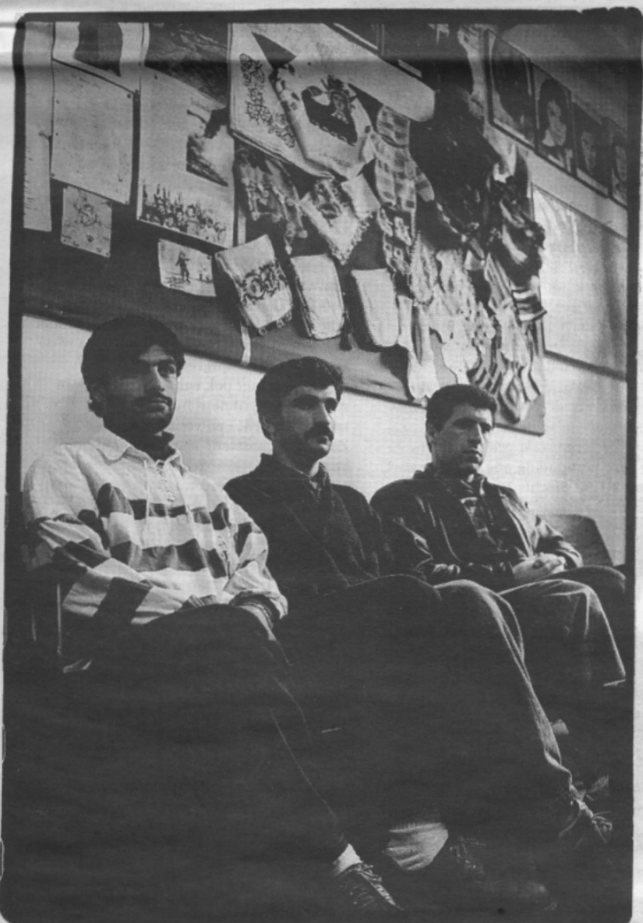
Naast de manifestatie op 9 november is er ook nog een protestbijeenkomst gepland aan het Klein Kasteeltje te Brussel op zondag 12 november. Die nationale actie is gericht tegen de recente voorontwerpen van 'vluchtelingenwetten', die de wet van 1980 over asielrecht dreigen te verscherpen met een aantal repressieve maatregelen.

Het meest verregaande plan is dat van minister van Binnenlandse Zaken Vande Lanotte (SP). Daarin wordt de mogelijkheid geopperd om de termijn van opsluiting van illegale vreemdelingen te verlengen met telkens twee maanden, zonder limiet op het aantal verlengingen. De vreemde redenering hierachter luidt dat illegalen, zonder uitzicht op vrijlating, sneller geneigd zullen zijn mee te werken met de overheid. Tot nu toe kunnen vreemdelingen zonder vergunning ten hoogste twee maanden vastgehouden worden in gesloten centra.

Een andere maatregel viseert buitenlandse studenten. Tot dusver worden vreemde studenten aan de deur gezet aan het eind van hun studies of wanneer ze hun studies verlengen op een manier die niet in verhouding staat tot hun studieresultaten. Als het voorontwerp wet wordt, zal men studenten kunnen uitwijzen die niet kunnen bezwijken over voldoende middelen te beschikken, of wanneer zij of een verwante een beroep willen doen op het OCMW.

Over dat OCMW gaat het in een ander wetsvoorstel van voormalig minister van Maatschappelijke Integratie Jacques Santkin (PS). De huidige OCMW-wet voorziet dat illegalen geen recht meer hebben op maatschappelijke steunverlening, zodra zij een definitief bevel gekregen hebben om het land te verlaten. Santkin wil een bevel in eerste aanleg — en dus voor er verzet aangetekend kan worden — reeds als 'definitief' beschouwen. Bovendien wordt de gelegenheid geschapen om illegalen onder te brengen in regionale onthaalcentra. De betrokkenen kunnen dan uitsluitend daar nog terecht voor bijstand en worden zo feitelijk buiten de samenleving gesteld.

(be)

Body Count is in da house

(foto Peter Dhondt)

Gekraakt!

Kursus kraken tweede kan

Je moet echt geen jurist zijn om te beginnen aan een kraakavontuur, maar het strekt wel tot aanbeveling vooraf een blik te werpen op het krakersvadetekum. Veto deed dat voor jou, maar wij staan uiteraard niet borg voor sukses (en we zijn ook niet verantwoordelijk voor de gevolgen).

Eerst enkele juridische basisbegrippen, opdat je je niet zou vergalopperen. Het in gebruik nemen door daklozen van leegstaande woningen, kantoren en andere panden zonder hiervoor de toestemming te vragen aan de betrokken eigenaar, noemt men "kraken". Een leegstaand gebouw is een bebouwd onroerend goed dat eigendom is van één of meer private eigenaars en dat sedert zes maanden niet gebruikt wordt noch werkelijk bestemd is voor een activiteit van welke aard dan ook. Een huis gebruikt als kippenhok of opslagplaats kan je dus niet kraken.

Het kraken van een pand is in België niet strafbaar. Toch moeten krakers rekening houden met een aantal wetten die wel op hen van toepassing kunnen zijn. Zoals voor iedereen wel duidelijk zal zijn, kan men krakers nooit beschuldigen van 'diefstal van een onroerend goed'.

Evenmin kan men, als kraker van een leegstaande woning, aangeklaagd worden voor huisvredebreuk indien men zich zonder geweld toegang verschafte tot het pand. Een klacht tegen huisvredebreuk dient immers ingediend te worden door de bewoners van het pand, en aangezien een kraakpand onbewoond is ...

Taktiek

Dit betekent echter niet dat je zomaar carte blanche hebt als nieuwe bewoner. Alle schade die je berokkent aan het gekraakte pand (forseren van sloten, beschadigen van deuren, aftappen van elektriciteit, vernielen van vensters) kunnen voor de eigenaar aanleiding zijn voor het indienen van een klacht bij de wetsdienaren. Wordt je op heterdaad betrapt bij het kraken van een leegstaande woning, of merkt de politie dat het slot geforseerd is, dan kan dat geïnterpreteerd worden als inbraak en ben je dus strafbaar. De eigenaar kan een dwangsom (bezettingsvergoeding) en een schadevergoeding eisen. Voor dat laatste dient hij voor de rechter wel aan te tonen dat hij

werkelijk schade geleden heeft.

In België is het echter niet mogelijk om anonieme personen te dagvaarden. Voor de eigenaar komt het er dus op aan de namen en de woonplaatsen van de krakers te weten te komen. Een moeilijke

klus wanneer de krakers zich verstoppen achter mutsen en sjaals en allerlei bezoekers de deur van het pand plat lopen. Anonimiteit blijkt dus het belangrijkste juridische wapen van krakers. Een andere taktiek is dat de krakers elkaar voortdurend afwisselen, zodat de eigenaar niet weet wie te dagvaarden.

Maar als kraker heb je volgens de rechtspraak ook recht op privacy en onschendbaarheid van de woning. Het Belgische recht beschermt dus de bewoner van een huis. Het is aan de politie bijvoorbeeld niet toegelaten het huis binnen te dringen zonder toelating van de bewoners of zonder huiszoekingsbevel. Wel moet duidelijk blijken dat er gewoond wordt bijvoorbeeld door slaapzakken, een gasstel, of proviand.

Tot slot en niet onbelangrijk om weten: word je gedagvaard, dan kost je dat per persoon een hoop geld. De brief van de gerechtshoeveerder kost 3.600 frank. Voor de gerechtsplegingsvergoeding betaal je 5.400 frank en indien je het pand, bij veroordeling, niet vrijwillig verlaat, wacht je een boete van 10.000 frank. Bovendien kan je, indien je blijkt geeft van weerspannigheid, een korrektionele veroordeling oplopen. Of hoe je als dakloze van de regen in de drop komt.

(ad)

11.11.11 speelt het politiek

Gelijke kansen voor het Zuiden

Ulgend weekend is het 11.11.11-weekend. Geldinzamelingen, debatten, informatie-avonden, overal zal 11.11.11 weer in het straatbeeld te zien zijn. Maar toch onderscheidt 11.11.11 zich van andere Dervedewereldbewegingen. De organisatie springt altijd uit de band met haar ongezouten slogans. 11.11.11 legt sterk de nadruk op de verantwoordelijkheid van de politiek en neemt daarbij geen blad voor de mond.

Twee weken geleden werd overal de campagne Vierkant voor Afrika opgestart. 11.11.11, Oxfam Wereldwinkels, Vredeseilanden, Broederlijk Delen, Wereldsolidariteit en Coopibo zullen een half jaar lang samenwerken en verschillende aspecten van Afrika in de kijker zetten. Met haar jaarlijkse novembercampagne bijt 11.11.11 alvast de spits af.

De basisstelling van 11.11.11 is dat heel wat oorzaken van de problemen in Afrika hun oorsprong vinden in het beleid van onze Westerse regeringen. Daarmee gaat 11.11.11 bewust in tegen het 'anti-termondisme', een trend die de laatste jaren opgedoken is in de Dervedewereldbeweging en die de schuld voor de honger en burgeroorlogen eerder bij de Afrikanen zelf legt.

Wat burgeroorlogen betreft, is men in de publieke opinie immers makkelijk geneigd om plots opblaziende onderlinge stammentwisten of racisme als hoofdoorzaken te noemen. Maar 11.11.11 zegt dat conflicten nooit zomaar uit de lucht komen vallen. Heel wat grenzen in Afrika werden bij de dekolonisering volledig willekeurig getrokken. Verwante bevolkingsgroepen werden tegen elkaar opgezet door de verdeel-en-heers-taktiek van de destijds bezettende Westerse mogendheden. Presidenten als Mobotuo werden aan de macht geholpen en beschermd door het Westen. Veel landen verkeerden in een toestand van totale chaos toen ze hun onafhankelijkheid verwierven. Er was een gebrek aan goed uitgebouwde structuren en opgeleide verantwoordelijken.

Twintig

In het begin van de jaren '70 volgde dan een periode waarin de eerste moderne ontwikkelingsamenwerking op gang kwam. Een aantal landen kregen betere grondstofprijzen en beloftes voor economische hulpprogramma's. Maar terzeldertijd werden ook buitenlandse leningen afgesloten en 'witte olifanten' opgezet. 'Witte olifanten' is de spotnaam voor grootschalige projecten waar Westerse ondernemers onnoemlijke bedragen mee verdienen hebben, terwijl het uiteindelijk nut voor

het betrokken land uiteindelijk maar twijfelachtig bleek.

De crisis die uitbrak in het begin van de jaren '80 temperde het aanvankelijke entoesiasme. Structurele aanpassingsprogramma's van het IMF (Internationaal Monetair Fonds) en ingrijpende bezuinigingen volgden. Maar daarbovenop kwam nog de intussen opgestapelde schuldenlast. Eind '93 bedroeg die voor de landen ten zuiden van de Sahara ruim 200 miljard dollar. Zo'n 50 tot 70 procent van de exportinkomsten van die landen gaat rechtstreeks naar de afbetaling van die schulden.

Volgens 11.11.11 staat die schuldenberg de kansen van Afrika in de weg om op eigen krachten te bouwen aan een nieuwe toekomst. De eerste eis van 11.11.11 is dan ook de kwijtschelding van die schulden, in de vorm van een versterking van het schuldverlichtingsakkoord voor de lage inkomenslanden. De huidige schuldverlichting is meestal slechts een doekje voor het bloeden en komt bovendien ook te laat.

Samen met een kwijtschelding van de schuldenlast vraagt 11.11.11 ook rechtvaardiger handelsverhoudingen tussen het Noorden en het Zuiden. In 1992 was het aandeel van Zwart-Afrika in de werelduitvoer 1% en in de wereldinvoer 1,1%. Dit is zelfs nog een achteruitgang ten opzichte van twintig jaar geleden. Toen bedroeg deze verhouding nog respectievelijk 2,4 en 2,1%. Slechts 10% van de

uitvoer wordt ingenomen door afgewerkte produkten. Afrika drijft dan nog groten-deels handel met het Noorden en bijna niet met andere delen van de Derde Wereld.

Deze handelsbetrekkingen worden in stand gehouden door de Gatt-akkoorden. Een van de verwachte gevolgen van het nieuwe Gatt-akkoord is dat de wereldmarkt voor voedingsprodukten zal stijgen. 11.11.11 stelt daarom dat het akkoord aangepast moet worden om negatieve effecten voor Afrika te vermijden. De verliezen die de lage inkomenslanden treffen door het Gatt-akkoord zouden volgens 11.11.11 moeten gecompenseerd worden door extra financiële middelen ter beschikking te stellen.

Land

De eerste vereiste om dergelijke eisen kracht te kunnen bijzetten, is echter de publieke opinie op de hoogte te houden van de wantoestanden in Afrika en de verantwoordelijkheid van het Noorden daarin. Dat is ook de reden waarom 11.11.11 veel belang hecht aan de berichtgeving over Afrika in onze pers. De organisatie stelt dat de media al te vaak eenzijdig zijn. Oorlog en hongersnoden komen om de haverklap aan bod, maar zouden een scheefgetrokken beeld geven, zolang de link niet gelegd wordt met de schuldenlast of de lage grondstofprijzen.

Er is echter ook een ander beeld van Afrika. Het continent heeft heel wat mogelijkheden. Een voorbeeld is hoe Zimbabwe jarenlang zijn graanproductie heeft kunnen verhogen. Het land heeft zelfs voorraden aangelegd waarmee het de buurlanden te hulp kon springen. Op die manier heeft Zimbabwe vervolgens de gezondheidszorg kunnen uitbouwen en heeft het een onderwijsprogramma opgezet voor de hele bevolking. Ook in Tanzania is een systeem uitgewerkt waarmee de gezondheidszorg het land bereikt tot in de verste uithoeken.

Dat Afrika moet een kans krijgen, en daar wil 11.11.11 precies de aandacht op vestigen. 11.11.11 wil die kansen bovendien veilig stellen door er politieke eisen aan te koppelen. Door de buitenlandse schuldenlast heeft Zimbabwe zijn graanvoorraden immers moeten verkopen en is het nu niet meer in staat om de gezondheidszorg en het onderwijs voor de bevolking nog langer te verzekeren.

Serge Franchoo

11.11.11 organiseert haar debat over beeldvorming en de rol van de media op donderdag 9 november om 21.00 u in het Maria-Theresia-college, zaal 00.74. Sprekers zijn Mon Vanderostyne (De Standaard), Mohammed Hassan (ex-diplomaat Ethiopië), Di Roefs (Vredeseilanden) en Georges Kamanayo (Videocam).

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 - 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt - kleine maaltijden - dranken - pannenkoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

advertentie

Hoe mooi is zwart?

Sinds enkele jaren organiseert de aanvullende opleiding Kulturele Studies een discussieforum over de ingewikkelde problematiek van identiteit in het multikulturele samenleving. Vorig jaar besteedde men onder andere aandacht aan het werk van cultuurfilosoof Walter Benjamin. Nu is geopteerd voor een kritische en interdisciplinaire lezingreeks over de 'beeldvorming rond Afrika in het Europese discours'. Belangrijker dan de geleerde titel is echter de vaststelling dat er ook werkelijk interessante lezingen gepland staan, die openstaan voor een breed publiek.

Uitgangspunt bij de lezingenreeks is de filosofische grondstelling dat niets is wat het lijkt. Er is namelijk een essentieel verschil tussen de werkelijkheid en de voorgestelde werkelijkheid, tussen wat zich voor doet en hoe daarover gepraat wordt. Dat is algemeen gesteld het probleem van de beeldvorming. Beeldvorming is dan weer een cruciaal punt in de manier waarop met identiteit — nog zo'n sleutelbegrip uit de hedendaagse wijsbegeerte — wordt omgegaan. Simpel gezegd is wat wij denken over anderen en hoe wij ons inbeelden dat die andere eruit ziet, in de eerste plaats van belang voor het opbouwen van onze eigen identiteit. De manier waarop wij over anderen spreken en denken verraadt dus vooral iets over onszelf.

Een voorbeeld bij uitstek van het onderscheid tussen beeldvorming en werkelijkheid is de wijze waarop in het westen sinds het begin van het kolonialisme gedacht wordt over het Afrikaanse continent. Ook al is die denkwijze inmiddels fel veranderd, toch is zij nog geen directe weerspiegeling van wat 'Afrika' in de realiteit is. Eens te meer is het Afrika dat wij ons voor de geest halen een constructie van een ingebeelde werkelijkheid. Zij toont immers in eerste instantie hoe westerlingen omspringen met begrippen als beschaving, natuur, vooruitgang of ras. In het spreken over Afrika toont de westerling in de aller-eerste plaats zichzelf en de manier waarop hij zich zijn eigen identiteit voorstelt.

De lezingenreeks 'Out of Africa' wordt geopend door prof. Jan Blommaert (UIA), doctor in de Afrikaanse Geschiedenis en Filologie. Die naam doet wellicht een belletje rinkelen wanneer hij genoemd wordt in combinatie die van zijn collega Jef Verschuere. Samen bezorgden Blommaert & Verschuere — ondermeer met hun ophefmakende studies over 'Het Belgische Migrantendebat' (1992) en 'Antiracisme' (1994) — de antiracistische beweging in dit land de nodige wetenschappelijke achtergrond. Momenteel houdt Blommaert zich

bezig met taalkundig onderzoek rond allerlei vormen van koloniaal discours. Zijn lezing zal ook vooral in die sociolinguïstische richting gaan.

Leidraad doorheen de lezingen is de vaststelling dat in het denken over Afrika eendimensionaliteit nog altijd troef is, ondanks de politieke en historische correcties in dat discours. Een korte rondgang op de, overigens uitstekende, tentoonstelling 'Verborgene schatten uit het museum van Tervuren' (nog te bezichtigen in Tervuren tot 14 januari) maakt dat duidelijk. De expositie biedt een mooi overzicht van Afrikaanse kunst van de afgelopen eeuw. Deze kunst, die haaks staat op de westerse esthetiek, wordt echter nagenoeg uitsluitend benaderd vanuit antropologische hoek, en slechts hoogst uitzonderlijk omwille van haar artistieke verdiensten gewaardeerd.

Dergelijke kunst wordt dan al gauw (onbewust) denigerend afgedaan als 'primitief', zoals trouwens ook over laat-middeleeuwse westerse kunst gesproken wordt met termen als 'Vlaamse Primitieven'. De Tanzaniaanse kunstenaar en essayiste Everlyn Nicodemus zal haar lezing (13 december) aan dat thema wijden. Daarbij zal zij een scherpe analyse maken van de vooroordelen en uitsluitingsmechanismen van de westerse kunstmarkt, die slechts één aspect van de moderne Afrikaanse kunst in haar galerijen toelaat.

Dat is nog maar één aanduiding van de eenzijdigheid van het westerse denken over Afrika. Belangrijk in deze materie is de rol van de media, die letterlijk aan beeldvorming doen. Het imago dat zij van Afrika verspreiden is er een van hongersnood en burgeroorlog, van uitbuiting en verwoestiging. Dat is ook het beeld dat wij willen zien, omdat het onze eigen 'beschaving' of cultuur in een mooier daglicht stelt. De eigenwaarde van de Afrikaanse cultuuruitingen, bijvoorbeeld op architecturaal en urbanistisch gebied — wat in de lezing van de Algerijn Hassina (6 december) aan bod komt — is daarbij nauwelijks van tel.

Moboetoe

Ook het feit dat wat hier onder beschaving verstaan wordt, niet noodzakelijk een positieve invloed gehad heeft op de Afrikaanse samenleving wordt meestal vergeten. Zo heeft het westerse cultuurimperialisme geleid tot een akkulturatieproces, waarbij de oorspronkelijke verschillen gereduceerd werden tot een culturele eenheidsworst met sterke blanke invloed. Daaruit spreekt een manifest gebrek aan respect voor de Afrikaanse eigenheid en gelijkwaardigheid.

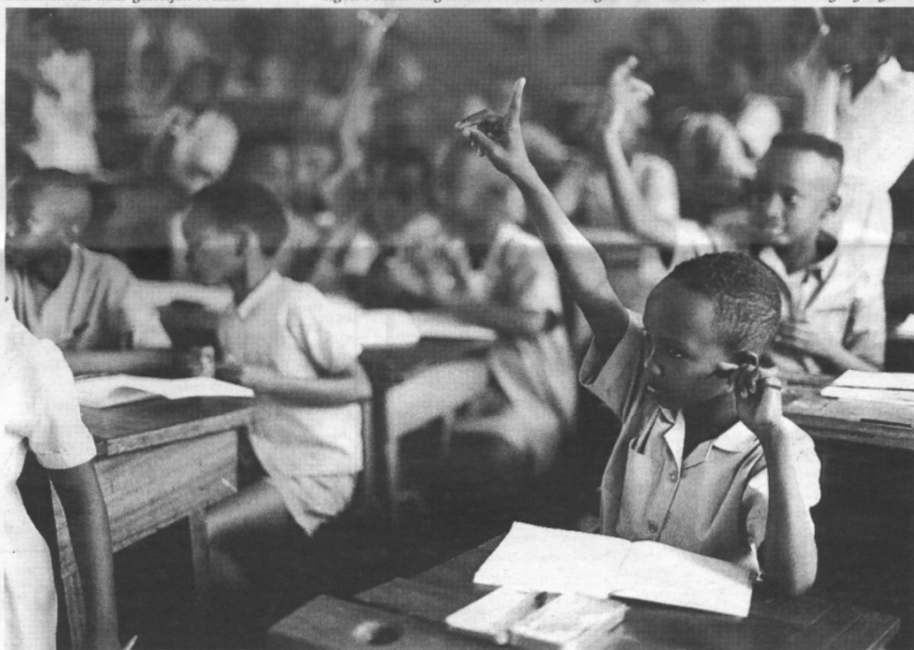
Meer algemeen blijkt nochtans dat er ook op het zwarte continent altijd een eigen beschaving heeft bestaan, met eigen

hoogtepunten en waarin tipisch westers geachte begrippen als democratie en mensenrechten zonder moeite kunnen worden teruggevonden. Dat is althans de stelling van Godfried Donkor, een sinds 1982 in België verblijvende Ganese filosoof, die op 22 november een lezing houdt over 'Mensenrechten in Afrika'. Volgens Donkor is die beschavingsvorm net volledig vernietigd in de koloniale tijd. Dat tijdperk heeft aanleiding gegeven tot het ontstaan van de 'colonial made chief' die zijn gezag alleen kon ontleenen aan het feit dat hij op goede voet stond met de blanke overheerser. Het is deze scheve situatie die de huidige wantoestanden in veel Afrikaanse regimes in de hand heeft gewerkt. We hebben met andere woorden de Moboetoes van deze wereld zelf geschapen.

Meteen wordt duidelijk dat de organisatoren van de lezingenreeks ervoor gekozen hebben om niet alleen gastsprekers uit eigen land aan het woord te laten. Er wordt ruim aandacht besteed aan de visie van de Afrikanen zelf over het beeld dat in Europa over hun werelddeel wordt opgehangen. Het is de bedoeling dat sprekers uit Europa en uit Afrika samen onderliggende betekenissen van het gangbare denken opsporen. Zo moet men tot een meer evenwichtige en respectvolle dialoog komen tussen de visies in Noord en Zuid op elkaar. En dus op zichzelf.

Bart Eeckhout

De lezingenreeks 'Out of Africa' over beeldvorming rond Afrika in Europa begint op 8 november met een lezing van prof. Jan Blommaert. Daarna is er wekelijks een lezing op woensdag tot 20 december. Alle lezingen gaan door in MSI 02.28, om 17.00 u. De toegang is gratis.

I spent more time in prison than in college

(foto archief)

CULTUREEL CENTRUM LEUVEN

Theater

Dinsdag 14 november	20.00 u.	stadsschouwburg
Dinsdag 21 november	20.00 u.	stadsschouwburg
Woensdag 22 november	20.00 u.	stadsschouwburg
Dinsdag 5 december	20.00 u.	stadsschouwburg

HET ZUIDELIJK TONEEL

De Cenci

NOORD NEDERLANDS TONEEL

Aspern Papers

COMPAGNIE DE KOE

De menagerie van de schamele drie

TONEELGROEP CEREMONIA

Nachtelijk Symposium

Wereldmuziek

Zondag 19 november 11.00 u. Romaanse Poort

La voix du Liban

Stadsschouwburg: Bondgenotenlaan 21
Romaanse Poort, Brusselsestraat 63
Reservatie: 016/222.113

(advertentie)

Werkelijk beeld of verbeelde werkelijkheid?

Het Klapstuk-dansfestival is nog maar nauwelijks verteerd of een gloednieuw Stucprogramma wordt ons alweer voorgeschoteld. Naast teaterwerk van Victoria, De Roovers en Stan ligt de nadruk deze maand voornamelijk op de film. Een van de negen films die aan bod zullen komen is 'Speaking Parts' van Atom Egoyan. Na het succes van zijn recentste film 'Exotica' klinkt de naam van deze Canadese filmregisseur u wellicht niet vreemd meer in de oren. 'Speaking Parts' daarentegen werd in ons land nooit (officieel) uitgebracht.

Atom Egoyan werd in Egypte geboren uit Armeense ouders en emigreerde op jonge leeftijd naar Canada. Zijn leven als Armeëner in Canada blijkt voor zijn werk niet zonder belang. "In Canada erkent de regering officieel de Armeense genocide niet.", zo stelde hij eerder in een interview met

Andere Sinema. "Je bevindt je in een situatie waarin je voortdurend je eigen identiteit moet verdedigen. Wat moeilijk is, is dat die volkerenmoord een moeilijk te bewijzen historisch feit is. Er bestaat geen fotografisch bewijsmateriaal. Vandaar dat we ons steeds erg bewust zijn geweest van de kracht van beelden." De invloed van het beeld op het individu, en omgekeerd de manipulatie van het beeld door het individu, is precies een kernthema van Egoyan's films.

Een ander opvallend gegeven is de afwezigheid van de centrale figuur. Vaak behoort deze bij aanvang reeds tot het verleden. 'Next of Kin', 'Family Viewing' en 'Speaking Parts' vormen elk een variatie op beide thema's en kunnen in die optiek als een trilogie beschouwd worden. Respektievelijk worden we in deze films geconfronteerd met een afwezige zoon, een afwezige moeder, en een afwezige broer. Met behulp van het beeld van een ander individu wordt bovendien getracht die afwezigheid

te compenseren. De ander neemt dus op een of andere manier vaak de rol van de verlorene over. Dat kan doordat deze zich eenvoudig voor de verlorene uitgeeft (zoals in 'Next of Kin'). Het is echter ook mogelijk dat de ander gebruikt wordt als een soort van scherm waarop men de gevoelens voor de afwezige gaat projecteren zoals in 'Speaking Parts'.

Tenslotte speelt ook de video in elk van de films een cruciale rol. In 'Next of Kin' weerspiegelt hij de wereld van de droom, in 'Family Viewing' wijst hij op verval en degeneratie (het contrast tussen het onveranderlijke videobeeld en de vergankelijkheid van datgene wat afgebeeld wordt) en in 'Speaking Parts' fungeert video als vervangmiddel voor de afwezige broer.

Substituut

In 'Speaking Parts' worden drie personages bij elkaar gebracht. Ze verhouden zich elk op een verschillende manier tot het beeld. Lisa bevindt zich het laagst op de ladder van de beeldindustrie: zij consumeert videobeelden. Omdat Lance haar liefde onbeantwoord laat, bekijkt ze immers onophoudelijk al de — overigens bedenkelijke — films waarin hij figureert. Lance lijkt dus een stap verder te staan. Als figurant participeert hij immers in het filmproces. En toch inkarneert hij de schijndimensie van het filmmedium in feite nog meer: hij speelt immers eender welke rol en laat zich blindelings sturen door de bevelen van de regisseur. Clara tenslotte lijkt zowel Lisa als Lance nog een stap voor. Zij wil het verlies van haar gestorven broer Clarence compenseren door een film over hem te maken. Lance moet daarin de hoofdrol spelen, daar hij volgens Clara zo op haar broer lijkt (de samensmelting van Clara en Lance in de naam Clarence kan dan ook geen toeval zijn). Clara staat dus op een nog hoger niveau in het filmproces: als regisseur bepaalt ze immers hoe beeld en acteur eruit zullen zien.

En toch, ook Clara moet buigen voor de bevelen van hogerhand. Haar productent hecht duidelijk meer belang aan de smaak van het publiek en haar ideeën worden bijgevolg subtiel aan de kant geschoven. Het videobeeld dus als substituut voor een onbeantwoorde liefde bij Lisa, en als substituut voor een verloren broer bij Clara. Lance is in beide gevallen de sleutelfiguur, het object van het beeld. En meer nog. Lance fungeert in wezen zelf als een leeg scherm, waarop ieder naar believen zijn eigen gevoelens projekteert. Bovendien blijkt het beeld te prevaleren op de werkelijkheid. Het beeld van de persoon wordt belangrijker dan de persoon zelf, het beeld van een ervaring wordt belangrijker dan de ervaring in de werkelijkheid.

Het beeld van Lance gaat dus het

bestaan van andere figuren vervangen. Daarmee belichaamt Lance de macht van het beeld over het individu. Via hem drukt Egoyan uit dat video de werkelijkheid fiktionaleert; dat het beeld de werkelijkheid kan manipuleren, ten goede én ten kwaad. De Canadese regisseur heeft het hier niet zozeer over het bestaan van de video, maar des te meer over het gebruik ervan. "Video suggereert in mijn films het contact met een andere wereld en heeft het potentieel om onze ervaringen te trivialisieren of te verheffen", zo luidt het overtuigd. Het komt er op aan de waarheid te tonen in plaats van de illusie en de leugen. Dit wordt ondermeer gerealiseerd door de opvallend talrijke vervreemdingseffecten (afstandelijke mise-en-scène, a-psychologisch akteren, film-in-de-filmtema) die elk inlevingsvermogen tegenwerken.

Daarnaast is het tierend hoe Egoyan een actieve inbreng van de kijker vordert. Verschillende verhaallijnen lopen immers voortdurend door elkaar, slechts flarden informatie worden overgebracht. Het is dan aan de kijker om de puzzelstukken in elkaar te doen passen. De afstandelijke, bijna oppervlakkige sfeer die door die vervreemding en de bruske afwisseling van verhaallijnen ontstaat, zou wel eens kunnen leiden tot een verkeerde interpretatie van Egoyan's boodschap. Want het flirten met de dingen die worden veralshuwd is ook tierend voor deze sineast. Egoyan klaagt een kille, oppervlakkige maatschappij aan door middel van een kille, op het eerste gezicht weinig diepgaande film. Wie er echter in slaagt doorheen die ogenschijnlijke oppervlakkigheid te kijken, ziet de breekbaarheid en de gevoeligheid waarvan de film is vervuld.

Naar het einde toe loopt het tempo steeds hoger op. Ruimte en tijd worden opgeheven, droom- en videobeelden wisselen elkaar steeds sneller af en de verhaallijnen versmelten. En dan vinden Lance en Lisa elkaar. De helse beeldenstroom wordt plots stopgezet om plaats te maken voor een lange plansekwentie. Deze laatste opname staat in schril contrast met de rest van de film. Een voorzichtige omhelzing toont ons voor het eerst een echte aanraking tussen mensen, kwetsbaar, delicaat, broos. Daarmee komt Egoyan tot de kern van zijn zaak. Zoals ook zijn besluit in genoemd interview overigens illustreert: "Wat ik in mijn films probeer na te gaan, is het inherente mysterie van iedere ontmoeting tussen mensen".

Gil Renders

Egoyan's 'Speaking Parts' wordt vertoond op maandag 13, dinsdag 14, donderdag 16 en vrijdag 17 november om 22.30 u in 't Stuc. Op 13 en 17 november ook nog om 20.00 u. Tickets zijn ook op 't Stuc verkrijgbaar en kosten 100 en 150 frank.

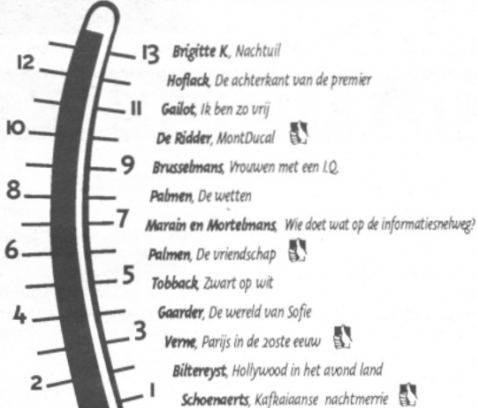
Maraton — Zoals vorige week in Veto te lezen was, kan u zich op woensdag 8 november weer kollektief afvragen waar u in godsnaam mee bezig bent tijdens de laatste kilometers van Sportraad's verschrikkelijke studentenmaraton. Wie het zichzelf liever iets minder lastig maakt, kan voor het eerst nu ook met de fiets uit de voeten, als u ons die woordspeling vergeeft. De verschillende startschoten — op last van de buurtbewoners met geluïdsdempers — worden op de volgende uren gegeven:

- stappers maraton: 15.30 u
- fietsers: tussen 15.30 u en 17.30 u
- lopers maraton: 17.30 u
- stappers halve maraton: 18.30 u
- lopers halve maraton: 19.30 u
- lopers 10 km: een bus vertrekt om 19.45 u naar de startplaats; start om 20.15 u

Meer inlichtingen zijn te vinden in het maratonkrantje van Sportraad dat uitgedeeld wordt aan de Alma's 1, 2 en 3. Voor inschrijvingen kan je nog altijd terecht bij Sportraad, Tervuursevest 101 in Heverlee (tel. 32.91.33 of 32.91.34 - fax. 32.91.99).

(foto Frank Viaene)

De Acco-boekenmeter

!Speciaal prijsje !

Kreëer eens uw eigen subcultuur

et woord 'internet' heeft op de hedendaagse koopkrachtige hetzelfde effect als het bloed van Linda Evangelista op een gefrustrerde mug. Na de Alma en de Campuskrant stort ook de teaterwereld zich op de nieuwe media, want het gezelschap Victoria creëert het eerste cyberpunkstuk in onze kotreien: '2012 [now i am nationwide]'. Maar of dat stuk de nerds van achter hun computer weg en naar de pluchen zetels van het Stuc zal krijgen, is nog maar de vraag. De kritische meningen zijn alleszins verdeeld.

Een toneelstuk over internet? "Een soap-opera over de nieuwe media," zegt regisseur en schrijver Frank Theys in een interview met de Gentenaar. "Niet over internet alleen — dat zou alleen maar te technisch klinken — maar over de cybercultuur waarvan internet deel uitmaakt. Ik haalde bijvoorbeeld heel wat materiaal uit de zogenaamde 'cyberpunkromans', een nieuwe vorm van science fiction die gebaseerd is op de jongste wetenschappelijk-technologische ontwikkelingen."

Over de nieuwe cultuur dus die ontstaat rond de zich razendsnel verspreidende hype rond het net. Michel Bauwens, hoofdredakteur van het cybertijdschrift Wave en lid van het cybergenootschap The Fourth Wave, heeft een begeleidend essay geschreven bij '2012', waarin hij een eigen kijk geeft op het sociale verschijnsel cybercultuur, en waarvan Frank Theys vindt dat het de ideale inleiding vormt tot zijn stuk.

Dat gaat dan bijvoorbeeld over het feit dat het medium internet aan kleine anarchistische groeperingen zowel als aan grote bedrijven de kans geeft om hun meningen goedkoop en op grote schaal te verspreiden. "Op het net heeft de New York Times niet meer 'uitzendkracht' dan een klein anarchistisch kollektief van Bachten de Kupe of een bijzonder gemotiveerd individu, voor zover deze de mogelijkheden op een intelligente wijze gebruiken." En dat gebeurt ook daadwerkelijk, iets wat aanleiding geeft tot het verdwijnen van de homogene massacultuur — televisie richt zich bijvoorbeeld op de grootste gemene deler van het kijkende volkje — en het ontstaan van een oneindig aantal subculturen en tegenkulturen, die gespecialiseerde informatie willen. Daardoor vindt er volgens Bauwens heden ten dage een culturele renaissance plaats op het net.

Cyberspace

Tegelijk legt Bauwens een link met het ideaal dat religieuze beschavingen al duizenden jaren willen bereiken. Cyberspace is een ruimte zonder fysieke grenzen, en stelt de mens nu in staat om het eigen lichaam, de eigen relativiteit te ontstijgen. "Cyberspace is een uitlaatklep voor het technologisch utopisme, de voornaamste okkulte drijfveer van de westerse beschaving, en voor de apokalyptische energie van het einde van dit millennium. Cyberspace heeft dus ook een fundamenteel spiritueel betekenis."

Het jaartal 2012 waarnaar in de titel van het stuk wordt verwezen, is ook zo'n

tipisch cyberpunkbegrip. Als je de geschiedenis bekijkt, zie je dat de kennis exponentieel toeneemt, dat ze om de zoveel jaar verdubbelt. Als je nu de lijn doortrekt, dan zou in 2012 de kennis elke seconde verdubbelen. Er zou dan elke seconde een 'Newtoniaanse revolutie' plaatsvinden.

Het is in die periode dat het stuk zich afspeelt. Een manager looft een prijs uit voor het beste reconversieprojectvoorstel voor zijn bedrijf. De aantrekkelijke 'cybernaute' Sarah komt met een interessant voorstel op de proppen: ze onderzoekt de mogelijkheden van het 'uploaden' van mensen, een gebeuren waarbij hun brein rechtstreeks wordt aangesloten op een computer. Iets wat voor de ingeplugde mens voor ongebreidelde mogelijkheden kan zorgen. Wanneer de bediende Peter effectief upgeload wordt, loopt — u raadt het al — alles fout.

"Het boeiende aan die cybercultuur — en in het bijzonder aan die fantasieën uit de cyberpunkromans — is dat zij toelaat om een nieuw mensbeeld te voorspellen, om opnieuw een perspectief in te voeren.

Een perspectief dat het hedendaagse, post-moderne nihilisme niet meer kan bieden", aldus Frank Theys.

Een nieuw mensbeeld, nieuwe culturen. Voorwaar een interessant uitgangspunt om uit te bouwen tot een geslaagde voorstelling. Maar de kritische reacties tonen zich minder blij met wat Victoria er van gebakken heeft. De Gentenaar gewaagt van "een saai feest in de cyberwereld". Men apprecieert er wel het gestoei met de vele apparatuur die het gezelschap op toernee meesleurt, maar beklagt het feit dat Theys daar maar weinig pakkende beelden mee in mekaar kan boksen. En oeverloze monologen worden slechts hier en daar opgefleurd door een sprankelende vondst. De Morgen toont zich opmerkelijk milder, en vat de tekortkomingen van het stuk eerder op als schoonheidsfoutjes van een leuk uitgewerkt idee.

De internetinteresse van Victoria reikt trouwens verder dan dit alles. Het gezelschap heeft nu ook een eigen site op het wereldwijde web, waarop je de première integraal kon volgen.

Joris Janssens

'2012 [now i am nationwide]' van Victoria speelt zich af in 't Stuc op woensdag 8 en donderdag 9 november van dit jaar, om 20.30 u. Je kan gaan kijken voor 200 of 300 frank. De website van Victoria is te vinden op <http://www.reference.be/victoria>.

De anarchistische beweging in België

Het zwarte neefje van de sociaaldemocratie

an Moulart, doctor in de Geschiedenis aan de KU Leuven, viste een vergeten stuk uit de historie van de socialistische beweging in België op en schreef er een erg rijk en intrigerend werk over. Dit werd 'Rood en zwart', met als ondertitel 'De anarchistische beweging in België 1880-1914'. Het boek verscheen onlangs bij het Davidsfonds en werd reeds bekroond met de Camille Huysmans-prijs.

Moulart baseerde zich voor zijn werk op politieverlagen, dossiers van de staatsveiligheid en gerechtelijke bronnen — de 'repressie' van hogerhand viel in die dagen niet te onderschatten — en vooral op de toenmalige anarchistische propagandabladen en -blaadjes. Die droegen tot de verbeelding sprekende namen als 'Le Drapeau Noir', 'Ni Dieu Ni Maître' en 'De Galei-boef'.

De negentiende eeuw was, en laten we nu even de neiging bedwingen om naar de film 'Daens' te verwijzen, een tijd van industrialisering en sociale ellende. De kristelijke liefdadigheid en de liberale aansporingen om te sparen brachten weinig soelaas voor het uitgebuide proletariaat. Het verzet kwam echter gestaag op gang. Rond de jaren 1840 waren verschillende denkers tot het socialisme gekomen: een droom van een gelijke samenleving, waarin staat en eigendom afgeschaft zouden worden. Hoe dit moest verwezenlijkt worden, bleek echter een groot twistpunt binnen de socialistische familie. Onder leiding van een politieke partij, zeiden de marxisten. Door een spontane volksoptocht, beweerden de anarchisten.

We schrijven 18 maart 1886. Die donderdagavond verzamelt zich een be-

toging op de Place Saint-Lambert in Luik. Enkele duizenden arbeiders en werklozen zijn afgezaakt uit de grauwe industriebekkens rond Luik en Verviers. Ze volgen de oproep van de Groupe Anarchiste de Liège om met een manifestatie de vijftiende verjaardag van de in bloed gesmoorde Parijse Commune te herdenken. De anarchist Edouard Wagener, een rebelse kafeebaas uit Herstal, loopt op kop van de stoet. Na een tijdje blijft een deel van de betoging haperen in de rijke wijken van Luik. Wagener neemt het woord. Wijzend op de welgevulde etalages van de winkelstraten wendt hij zich tot de menigte: "Wie heeft al deze spullen gemaakt?" "Wij, de arbeiders", is het antwoord. "En jullie vrouwen en kinderen sterven intussen van de honger?" "Ja! Ja!" "Eh bien vous êtes tous des lâches. Vive l'anarchie!"

Onlusten

Winkelruiten gaan aan diggelen en er wordt een hele nacht geplunderd en vernield. De onlusten verspreiden zich over het sterk geïndustrialiseerde Wallonië. De grote anarchistische revolutie in België lijkt aanbreken.

Die revolutie kwam er natuurlijk niet. De kleine groepjes anarchisten waren bij lange niet in staat de leiding van de volksbeweging op zich te nemen. Ze wilden dat ook helemaal niet. Het werkvolk moest en zou spontaan de oude wereldorde omverwerpen en zelf een nieuwe samenleving opbouwen. Het Waalse oproer bleef echter steken in stuurloze rellen en bloedde zeer snel dood. De grote volksmenger Wagener was trouwens de avond van de betoging in Luik al om tien uur braafjes naar huis teruggekeerd en daar de volgende morgen door de politie van zijn bed gelicht.

Het verloop van de 'Waalse brand' van 1886 sterkte de pas opgerichte Belgische Werkliedenpartij (BWP), de voorloper van de huidige socialistische partijen, in haar sociaaldemocratische overtuiging. Het algemeen, zij het enkel mannelijk, stemrecht zou de werkmacht de macht in handen spelen, en niet een gewelddadige revolutie. De boodschap van de BWP sloeg aan zodat meer en meer arbeiders zich tot de socialistische partij wendden. Het anarchisme belandde in de prullenmand van de geschiedenis.

Mechelen

Nochtans bleef er tot de Eerste Wereldoorlog in België een vrij sterke anarchistische beweging bestaan die de grote, gematigde socialistische broer besteedde waar ze maar kon. Ons land zou in het begin van deze eeuw enkele honderden militanten en enkele duizenden overtuigde sympathisanten geteld hebben. Brussel, Luik, Charleroi en Verviers waren de belangrijkste anarchistische knooppunten in Wallonië, in Vlaanderen was dat verrassend genoeg Mechelen.

Maar keren we terug naar de anarchisten van weleer. Zij raakten, naarmate de tijd vorderde en de revolutie uitbleef, meer en meer oogdooch in 'de domme massa'. Met individuele, zeg maar terroristische, acties trachten ze het volk dan maar wakker te schudden. Zo werd in 1894 de Franse president Carnot vermoord en enkele jaren later schoot een Italiaanse anarchist de Spaanse premier neer. Het bleek een katastrofale zet.

Een aantal kunstenaars en intellectuelen van het fin de siècle werden weliswaar aangetrokken door de romantiek van de anarchistische aanslagen. "Qu'importe

l'acte, pourvu que le geste soit beau" riepen ze verrukt uit. Jules Moineau, een ex-militair die in 1892 tot vijftigting jaar dwangarbeid veroordeeld werd voor een aantal bomaanslagen in Luik, werd zelfs de martelaar van het Belgische anarchisme. De hevige repressie van de overheid en de negatieve reactie van de pers en het gewone volk zorgden er echter voor dat de anarchistische beweging een gevoelige klap kreeg.

Na de terroristische "kinderziekte" van het anarchisme, zoals Moulart het noemt, was de tijd aangebroken om zich opnieuw naar de arbeiders te wenden. De anarchisten probeerden dan een soort van anarchistische vakbeweging op te richten, maar in tegenstelling tot bijvoorbeeld Frankrijk en Spanje, raakte die in België nooit van de grond. De invloed van de gematigde BWP bleek ook hier te groot. Wat ook meespeelde was dat een deel van de anarchisten bleef steken in een koppig individualisme, dat leidde tot een vaak belachelijk aandoende afkeer van organisatie.

De Eerste Wereldoorlog, die in 1914 uitbrak, betekende het einde van het anarchisme als populaire beweging in België. Een oorlog tussen verschillende landen, waarbij de ene arbeider de andere afslachtte, was teveel voor de internationale principes van de anarchisten. Na de Eerste Wereldoorlog en de Russische Revolutie zou de Kommunistische Partij de plaats van het anarchisme innemen als radikale uitdager van de sociaaldemocraten. Maar dat is weer een heel ander verhaal.

Pieter Ballon

'Rood en zwart. De anarchistische beweging in België 1880-1914' van Jan Moulart is uitgegeven bij Davidsfonds Leuven, telt 468 bladzijden

Leren kontakt leren leggen

et is als een chronische, jaarlijks weerkerende ziekte die de gemiddelde fakulteit overvalt: eerstekanners die naakt over straat moeten lopen, in een vat met pesticiden ondergedompeld worden, of simpelweg de landingsplaats vormen van rotte eieren en aanverwanten. Luc Bossuyt, laatstejaars Burgerlijk Ingenieur, werd door de studentenkring van het VTK gevraagd om een aantal ideeetjes voor de doop van dit jaar te leveren en uiteindelijk om de organisatie van de doop op zich te nemen. Hij wil het anders aanpakken.

Je hebt er dit jaar wellicht al enkelen gezien en geroken: goor ogende, met vuil besmeurde schachten, nieuwelingen die op die manier binnengeleid worden in ons aller universiteit. De vraag dringt zich echter op of vermedering wel de beste weg is om dat laatste te bereiken. Luc Bossuyt moet dit zich ook hebben afgevraagd, toen hij VTK's doop, die op donderdag 9 november plaatsvindt, bedacht.

Levenswijsheid

Bossuyt, tot vorig jaar nog lid van het presidium van VTK en naar eigen zeggen één van de laatsten die nog op straat gedoopt is (er zou een verbod bestaan om dopen nog op straat te doen), vindt dat de schachten een aantal problemen hebben, en die problemen zou hij graag opgelost

zien met deze doop — voorwaar een godsvruchtig voornemen. Zo is er, aldus Bossuyt, het sociale probleem, namelijk het gegeven dat de nieuwe studenten in Leuven (te) weinig mensen kennen. Dit zou nog vergroot worden door het communicatieve probleem, dit wil zeggen dat het voor de schachten moeilijk is om mensen te leren kennen. Deze beide problemen, op zich al een verbluffende illustratie van alle mogelijke vormen van menselijk leed, worden bovendien nog versterkt door het gebrek aan levenswijsheid dat de eerstekanner kenmerkt.

Fantastisch

Daar de schachten zich hier zelf nog niet bewust van zijn, worden ze er bij VTK in een of andere aula mee gekonfronteerd, naast het traditionele welkomwoord. Dit alles zou een halfuurtje in beslag nemen, zodat de (naar Bossuyt's verwachting) 150 schachten tegen 12 uur hun eerste proef van de doop kunnen ondergaan: eten in de Alma. Weer een half uur later begint het echte werk. De schachten zullen een aantal kontakt-therapeutische aanvallen moeten doorstaan, gaande van letterlijk en figuurlijk de pap in de mond gelpeld krijgen — bij elke lepel een hoeveelheid levenswijsheid — tot een soort blind date in Alma. Telkens rekenen de organisatoren op de goodwill van de in Alma etende student om de VTK-schachten te helpen "in het durven leggen van kontakten", en dit laatste zou in de beginfase de essentie moeten vormen

van de doop.

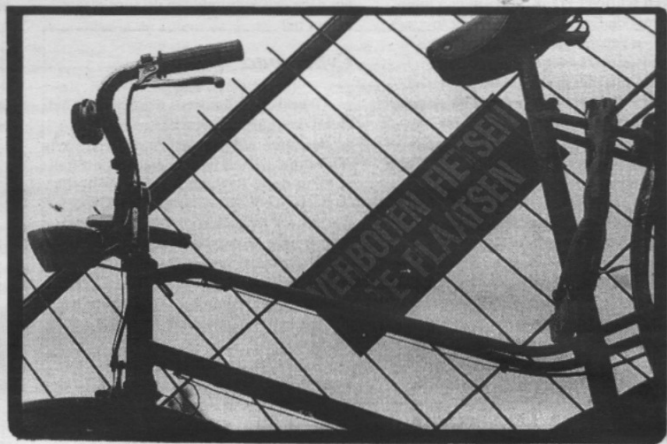
Vanaf ongeveer twee uur zal er een opsplitsing plaatsvinden onder de gedoopten. Een groep zal, nog steeds in het kader van het gebrek aan levenswijsheid, goede raad krijgen van mensen die geslaagd zijn in het leven nadat ze de universiteit hebben verlaten (voor wie er aan twijfelde, er bestaan dus zulke mensen). Er zijn een zestigtal brieven verzonden naar toppers van de culturele, politieke, media en universitaire wereld, en de hoop leeft (bij Luc Bossuyt altans) dat er toch ongeveer een zesde van hen positief zal reageren.

Vlaming

Waarmee de andere groep te lijf zal worden gegaan, moet een verrassing blijven, daarom werd aan ons gevraagd om het stilzwijgen te bewaren. Het is niet de bedoeling om Veto hier op te hemelen, maar, Luc Bossuyt, kijk hoe fantastisch wij ons aan onze afspraak houden.

Nadat ook deze strijd gestreden zal zijn, en nadat iedereen gedoopt is met de nodige rituelen en het nodige vocht, worden de schachten voor de keuze gesteld: naar huis gaan of verder meedoen tot het bittere einde. Het begin van dit bittere einde is gepland om 19.00 u en is bedoeld voor de 'echten'. Het aloude konsept van een doop komt hier dan toch boven, namelijk tweedekanners die hun ekstremistische, fascistische neigingen mogen botvieren op hun opvolgers. Een tweetal uurtjes later zal er als slot een kantus plaatsvinden, en Luc Bossuyt zou Luc Bossuyt niet zijn indien deze kantus niet enigszins speciaal zou zijn. De gewoonlijke zing- en zuipwijnrij krijgt nu een thema, namelijk de politiek. Een kantus met een thema, een bijna even groot unicum als een Vlaming die nog naar de mis gaat.

Dietmar Bosmans

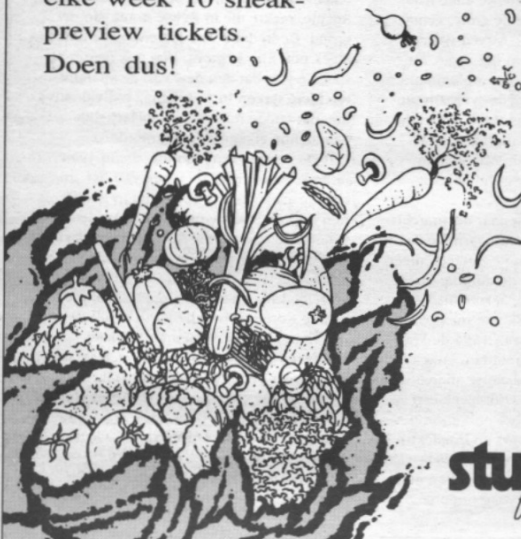
(foto Dieter Telemans)

SNEAK-SCHOTELS IN ALMA!

Elke woensdag kan je in Alma 1, Alma 2, Alma 3 en Sedes een totaal nieuwe vegetarische schotel proeven. Doen gewoon, want je krijgt er een waardebon van 15,- BEF bovenop. En bevat deze nieuwe schotel je echt niet, kom dan gewoon terug: we geven je gratis een andere schotel.

Maar vooral: laat ons weten of deze schotel je gesmaakt heeft en of je hem nog wil terugzien op het menu van Alma. Onder de invullers van de mini-enquête verloten we elke week 10 sneak-preview tickets.

Doen dus!

studio
filmtheaters

Zoals je vorige week reeds kon lezen in Veto pakt de studentenmaraton dit jaar uit met een nieuwwigheidsje. Zij die het willen kunnen dit jaar voor het eerst de 42 kilometer af fiet-send afleggen. Om dit nieuwe initiatief degelijk uit te werken kan Sportraad op de medewerking van Velo — Veilig en Ekologisch in Leuven Op de fiets — rekenen. Velo wilt op deze manier de studenten sensibiliseren voor het mobiliteitsprobleem.

Het Sic, het Sensibiliserings- en Informatiecentrum van de vzw Velo, wil op 8 november de student bewust maken van de manier waarop hij zich verplaatst. Er wordt een sensibiliseringsdag voor het universitair verkeer georganiseerd, gedoopt Velocitas. Want ondanks het feit dat Leuven door zijn compacte stadskern

de gedroomde plaats voor de wandelaar en de fietser is, komen steeds meer studenten met de auto naar Leuven. Het Sic wilt de fiets weer aantrekkelijk maken door te ijveren voor meer en betere fietsinfrastructuur en door het verhuren van fietsen. Daarenboven wenst ze mee te werken aan de fietsdiefstalpreventie.

Een troonsafstand van koning auto lijkt de enige oplossing voor de toenemende files, ozonconcentraties, parkeerproblemen, weekendongevallen en verkeersdoden. Toch treedt burgemeester Tobback steeds repressiever op ten opzichte van de fietsers. Bovendien is er op een jaar tijd nog steeds niet veel veranderd aan het sirkulatieplan — best vertaald als rond-rij-plan — dat tijdens de verkiezingsdebatten nochtans heftig aangevallen werd door Tobback. De mobiliteitsproblemen in de binnenstad, vooral veroorzaakt door de 'automobil', zijn niet echt afgenomen. Ook blijft er een danig tekort aan fietsstallingen, en dat terwijl er weer plannen zijn om nieuwe autoparkeerplaatsen te bouwen in hartje Leuven.

Milieuraad, een werkgroep van Genoeg! (onafhankelijk groen jongeren-netwerk), roept dan ook op om te reageren tegen de dubbelzinnigheid van Tobback's beleid. Gesteund door Loko vraagt ze de studenten om op 8 november hun fiets niet op het trottoir te zetten — dat mag tenslotte niet van de burgemeester — maar op een autoparkeerplaats. Hopelijk mag dit een duidelijk signaal zijn naar de gezagsdragers.

(thl)

Fantasy & Science-Fiction spellen in Leuven

Agenda

Blood Ball demo	Ma 6/11 20.00u
Start Star Trek-week	Wo 8/11 14.00u
	Za 11/11 14.00u
Magic tornadoi type 2	Inscr. 50 fr.

The Lonely Mountain
Tiensestraat 155 - 3000 Leuven
tel.: 0161 29 29 84
ptsas@lonmount.be

GRATIS demonstraties voor iedereen!

LEGO COPY

Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

zoekertjes

√ Gezocht: de legendarische eerste aflevering van 'Pak de Poen' met de gebroeders Verreth. Eventueel tegen betaling. Men wende zich tot postbus 41, 3000 Leuven 3.
√ Kloppen graag.
√ Mark Peeters, je hebt gelijk: de maanlanding is bedrog. Graag nieuwe maan-dagavondwandelings.
√ Claude! Claude! Claude!
√ Liefste Bart, lang uitslapen, pootjebaden aan zee, een hapje eten (pizza?) en een spookverhaal voor het slapengaan; dat zijn mijn kernwoorden voor jouw 22ste verjaardag op zeven november. Begin alvast te griezelen, je Zulderkipken.
√ Woensdag 8 november om 18.15 u is er een gedachtenisviering voor de overleden studenten in de Sint-Jan-de-Doperkerk (Groot Begijnhof) met een aansluitende broodmaaltijd. Organisatie door de

Universitaire Parochie.
√ Iedereen vogel-vrij. Pino.
√ Claude! Claude! Claude!
√ Alle petekindjes van Liesbet, Hans, Gunter, Dries, Leen, Binke en Tom m.a.w. '8 maal X' verzamelen woensdag om 20.00 u aan het Stuc.
√ 2 from 1 party met o.a. Afghan Whigs, Big Chief, Cypress Hill, Deus, Prong, Seaweed in Rumba & Co op 20 november.
√ Jan (Verbrugge) voor vrijgestelde bij Kringraad! Aktiecomitéte Jan voor Kringra. Voor meer info: raadpleeg Steven Mertens.
√ X organiseert in de tuin van het Koninklijk Paleis anti-MP-trainingen, zodat we op 15 november in Brussel de Militaire Politie onschadelijk maken en onze eis voor afschaffing van de numerus clausus in de Koninklijke Wetenschappen realiseren. Inschrijvingen 21.19.00.

√ You must be a loony.
√ Wie vond op zondagavond 29 oktober enkele cursussen en stripverhalen in een kartonnen doos ter hoogte van de C&A in de Bondgenotenlaan? Beloning voor het terugbezorgen aan Nikolaas, Bondgenotenlaan 66. Tel. 22.86.08.
√ Germoos redde Historia!uif van een financiële (blauwe) kater.
√ Te koop: kaart voor Diamond Festival (Sportpaleis Antwerpen, 12 december) voor slechts 1000 frank. Geïnteresseerd? Bellen naar Karen: 20.01.10.
√ Claude! Claude! Claude!
√ Op dinsdag 7 november organiseren Los Buenos vzw en AKPino videovertoning van 'De helse vlucht', het pakkend relaas van de lotgevallen van Turkse vluchtelingen op weg naar Zwitserland.
√ Karen van Germania heeft geen naam bekendheid meer nodig. Dank u, Karen.
√ Graag gedaan, Wendy.
√ Surfhead zoekt een drummer, liefst centje met repetitieve ruimte. Bel Frederik op 23.35.04.
√ Aristoteles denkt: als niemand zou moeten diëten, dan zou er geen honger zijn op de

wereld.
√ Germania zoekt permanentie voor Germania.
√ X heeft, dankzij de verkoop van drie overvalwagens en één waterkanon, een Iraakes anti-waterkanon gekocht. Première op 15 november te Brussel.
√ You are a loony.
√ Aristoteles denkt: als de lucht een kleur gehad had, dan waren er voor de rest geen kleuren nodig.
√ Claude van Historia heeft meer naam bekendheid nodig. Germoos.
√ En Germania heeft al een permanentie en wel een die pas geschilderd is. K.
√ Alles draait echter om Gunther. Germoos.
√ Sorry K. In die van ons zal je toch maar (weer) een groentje opslpen. Wendy.
√ Germoos: "Edwijn, een ex-preses geeft niet dezelfde kick als een preses."
√ Bruno (Eoos): "Een woude-be-preses heeft niet dezelfde uitstraling als een preses."
√ Wendy: "Bruno, dat was prof."
√ Koen Peeters: "Germania, groothedswaanzin? Ja!"
√ Exeunt.
√ Op woensdag 8 november is er een AKPino-maaltijd in de Sedes onder 't motto 'snoep verstandig, eet een nazi'. Tussen 18.00 u en 20.00 u. Aansluitend is er een info-avond over 'Vluchtelingen in België: toen en nu'. Om 20.30 u in Villa Obscura. Organisatie Los Buenos en AKPino. Toegang is gratis.
√ Steven Mertens, ge zijt Mike vergeten slaapwel te zeggen op de Historia!uif. Hij was er kapot van.
√ Kloot! Kloot! Kloot!
√ Historia biedt oefenruimte aan om te repeteren voor het interakultair songfestival.

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt
CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

advertentie

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

agenda & ad valvas

DOOR JORIS VANDEN HOUTTE

MAANDAG

20.00 u **FILM** 'Network' van de Amerikaanse sineast Sydney Lumet, uit het lang vervolgden 1976, met Nederlandse ondertitels, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.00 u **FILM** 'Network' van Sydney Lumet, helemaal uit 1976, in Stuc, Van Evenstraat 2d, org. Stuc.
22.30 u **FILM** 'Network' van Amerikaanse sineast Sydney Lumet, de anno 1976, met Nederlandse ondertitels, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

20.00 u **TEATER** 'Puzzels' van Teater Ivonne Lex. Een stuk over vrouwen die praten over mannen, in Stadschouwburg, toeg. 400/350/300/200/150, org. KC Leuven.
20.00 u **KONSERT** Placevole brengt muziek van Rossini, Hummel, Donizetti en andere dekomposerende komponisten, in Kapel Romaanse Poort, toeg. 400, org. Romaanse Poort.
20.00 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het veelbesproken filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.30 u **FILM** Videovertoning van 'De helse vlucht', het pakkende relaas van de lotgevallen van Turkse vluchtelingen op weg naar Zwitserland, in Los Buenos, Parkstraat 14, toeg. gratis, org. Los Buenos i.s.m. Aktiegroep Recht op Vluchten en AK Pino.
22.30 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het langverwachte filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG

13.00 u **KONSERT** Het jonge ensemble Oxalys speelt Debussy, Goethals en Ravel, in Huis van Chièvre, Groot Begijnhof, toeg. gratis, org. Uur kultuur.
15.00 u **FILM** Videovertoning van 'De helse vlucht', het aangrijpende relaas van de lotgevallen van Turkse vluchtelingen op weg naar Zwitserland, in Los Buenos, Parkstraat 14, toeg. gratis, org. Los Buenos i.s.m. Aktiegroep Recht op Vluchten en AK Pino.
19.00 u **FILM** 'Threesome', in Michotte, PSL.

Tiensestraat, toeg. 60, org. Studiereis Sociale Pedagogiek.

20.00 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het allereerste filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.30 u **INFO-AVOND** 'Vluchtelingen in België', toen en nu (jaren '30 en '90), met commentaar van Georgi Verbeek, historicus KU Leuven en Ruth Stockx, juriste VCM, in Villa Obscura, Vlamingenstraat 116, toeg. gratis, org. Los Buenos i.s.m. Aktiegroep Recht op vluchten en AK Pino.
20.30 u **TEATER** 'Now i am nationwide' door teater Victoria, dat cyberpunkteater vermoot als soap opera; zie ook artikel op pagina 9, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
21.00 u **FILM** 'Forrest Gump', in Psychologisch Instituut, auditorium Michotte, toeg. 60, org. Studiereis Sociale Pedagogiek.
22.30 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het onvolprezen filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG

20.00 u **KONSERT** Kamerorkest 'La Squadra' brengt werk van Purcell, Vaughan-Williams, Boyce, Elgar en Holst, in Konsertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
20.00 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het grootse filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.30 u **TEATER** 'Now i am nationwide' door theater Victoria, soap opera verkleed als cyberpunkteater; zie ook artikel pagina 9, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
22.30 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het belangrijkste filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

VRIJDAG

20.00 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het verbazende filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van

Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

22.30 u **FILM** 'Als werkelijkheid bestaat moet mogelijkheid zijn ook bestaan', het nu voor het laatst gespeelde filmdebuut van Franciska Lambrechts, gemaakt in het Stuc, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

ZONDAG

15.00 u **TEATER** 'In de Put' door Jeux Interdits. Pee is ongelukkig en zit op de bodem van de put. Dankzij Bas, de hond, komt hij er weer bovenop, in Auditorium Minnepoort, toeg. 150/200, org. KC Leuven.
22.00 u **LITERAIRE-SORRY-AVOND** Een spoken word-performance van dichter-

performer-nachtbraker-Codakauwer-komma-neuker en podiumbeest Didi de Paris met oud en nieuw werk; onder andere fragmentenvoorlezing uit zijn nieuwste boek 'Voyeur', bijgestaan door een mystery dj, in Dancing Rumba & Co, toeg. 100, org. Rumba & Co.

MAANDAG

20.00 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, Canada, 1988, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, Canada, 1988, in Stuc, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

Apolloon

• 06/11 om 20.00 u: Initiatiekantus, in Waalberg.

Ekonomika

• 07/11 om 20.00 u: Politiek debat, in aula PDS.

Historia

• 06/11 om 18.00 u: Kringvergadering.

Katechetika

• 07/11 Groot's opgevatte show voor tweede kan, in MTC. • 09/11 om 13.00 u: Werkgroep Vorming-Aktie, in KD Katechetika.

Kilo

• 06/11 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in 's Mellersstraat 5.

Kura

• 08/11 om 18.00 u: Lezing Didier Wijnants (jazz-recensent van onafhankelijk dagblad De Morgen), met aansluitend luistersessie van jazz-selectie, in MSI 91.10, toeg. 100.

Medica

• 06/11 om 12.00 u: Schrijfkantus voor Amnesty International, in Alma Gasthuisberg.

MAANDAG

• 06/11 om 18.00 u: Vergadering Aids-week, in ZaBo2. • 06/11 om 19.00 u: Schrijfkantus voor Amnesty International, in Doc's Bar. • 06/11 om 21.00 u: Kantus tweede doc, in MuZa Doc's Bar. • 06/11 om 21.00 u: Fuif voor eerste kan, in Samambaia. • 09/11 om 20.00 u: Blind date en Halloween-night, in Doc's Bar.

NFK

• 09/11 om 21.00 u: Fakbaravond, in vzw Pluto, Boekhandelstraat 3, toeg. gratis.

Pedagogie

• 09/11 Pedagogenavond, in Kaffaer.

Psychologie

• 06/11 Start 'Zet 'm op Psy'-aktie naar aanleiding van alweer een halve eeuw psychologische kring. • 06/11 om 22.00 u: Kring tapt, in Shrink. • 07/11 om 19.00 u: Tekensfilmavond met 'The Lion King' en 'The Aristocats', in Psychologisch Instituut, auditorium Michotte. • 09/11 om 18.30 u: Mini-kringvergadering, in 't Kringlokaal.

Romania

• 07/11 om 21.00 u: Kantus, in Patapoel. • 09/11 om 21.30 u: Film: 'La vie sexuelle des Belges', in MSI 03.18, toeg. gratis. • 10/11 Vertrek Romaniareis naar Frenzen (thuiskomst 17/11), op Ladeuzeplein.

Stripmaker en -uitgever Ronny Matton zoekt een markt

"Grote uitgeverijen zijn zoals Anderlecht in het voetbal"

minister van justitie De Clerck, vindt hij toch enkele minuten om, hangend tegen de vensterbank van het oningerichte herenhuis waarin zijn uitgeverij zich zal vestigen, tekst en uitleg te geven.

Farao

Wat ons in eerste instantie interesseert is zijn geschiedenis bij het nu al legendarische fonds Blitz. Ongeveernaard is de rol die die uitgeverij heeft gespeeld bij het in Nederlandse vertaling brengen van Franse strips. Stripklassiekers als 'Pacush Blues', over de nihilistische ratten van de Belg Pit-luc, of 'Aquadblue', de stripversie van 'Waterworld', maar dan veel minder duur en veel beter, zouden zonder die uitgeverij voor de Nederlandstalige strip liefhebber onbekende en onbemind kunstwerken zijn gebleven. Haast even legendarisch als de kwaliteit van de meeste gepubliceerde strips was het chaotische publicatiebeleid: stripreeksen werden stopgezet, voortgezet op een ander formaat en liefst nog in een andere kollektie ook. Die kollekties waren een manje van de uitgeverij: de strips werden min of meer tematisch gegroepeerd. Kollektie Concorde voor science fiction, Metro voor zeer bevremdende scenario's en Kronieken voor geschiedenis. En Matton had daarnaast nog een eigen fonds Farao binnen die chaos. Na een tijdje verwaterde ook het principe van de kollekties.

"Je moet een onderscheid maken tussen de periode dat ik daar werkte en erna. Tijdens mijn activiteiten daar is de schade relatief beperkt gebleven. Slechts één aangekondigde strip is nooit verschenen. Het verwisselen van kollektie en formaat is pas later gebeurd, wegens commerciële redenen. En dat zijn natuurlijk ook geldige redenen. Ik heb altijd de neiging om de artistieke redenen de voorkeur te geven, maar als uitgever moet je een zo perfect mogelijk huwelijk tussen artistieke en commerciële nastreven." Financieel is het altijd moeilijk geweest. "Het is waar dat ik op een bepaald moment de tekensnaar niet meer kon betalen. Wij hadden namelijk problemen met de distributie. Eerst zaten we voor de verdeling in Nederland bij Betapress, een hele grote verdeler, maar op een bepaald moment vond ik dat het beter kon. Bij Betapress waren we maar een nummer. En ik vond dat ze wel wat meer konden doen voor kleine uitgeverijjes zoals de onze. Ik zeg dit zonder rancune, want ik zit weer bij Betapress. Maar op dat moment woon een Amsterdammer een nieuw distributiebedrijf beginnen. Ik sloot met hem een contract voor vijf jaar. Na een tijdje kreeg ik geen inkomsten meer van hem doorgestort. Hij had die hele distributie grondig onderschat. En dan kon ik mijn tekensnaar niet meer betalen natuurlijk." Het bleef slecht gaan met Blitz. Na een

faillissement kwam het fonds bij drukkerij Oranje terecht, die begin 1995 op haar beurt alle uitgeversactiviteiten doorspeelde aan Geknipt Papier in Gent. Geknipt Papier zet enkel de meest succesvolle reeksen voort. Maar Matton is ondertussen al lang met iets anders bezig.

Talent

"Bij Blitz had ik al een experiment met Nederlandstalige strips gedaan ('Wolf' van Steven Dupré nvdr). Ik had wat jonge tekenaars verzameld en ik had enkele ideeën voor scenario's liggen. Bij Blitz verkoos men echter geen strips zelf te laten maken. Enkel vertalingen hadden een kans om rendabel te zijn, vond men. Want nieuwe strippagina's voor een volledig album laten maken kost al gauw een half miljoen Frank. De kleurenfilms zijn zo duur. Omdat Blitz niet wou voortgaan met Vlaamse strips, ben ik dan maar zelf aan een aantal dingen begonnen. Ik had nog mijn eigen fonds Farao, dat ik van naam veranderde in Talent: door de perikelen bij Blitz had de naam Farao een te belaste konnotatie." De eerste uitgave van uitgeverij Talent, in 1993, was de dubbelstrip 'Bezette Stad', op scenario van Matton zelf en getekend door jonge belofte Christian Verhaeghe. Deze realistisch getekende, overvloedig ingekleurde en vrij ingewikkelde strip kreeg veel publieke belangstelling. Ze paste perfect in het kader van Antwerpen '93, omdat ze die staat ten tijde van Paul Van Ostajien als decor heeft. De titel van de strip is ook een titel van een dichtbundel van Van Ostajien. De schrijver zelf speelt de hoofdrol in een verhaal dat zeer verward eindigt. Hoewel het experiment verre van geslaagd kon worden genoemd, betekende het de lansering van Matton's nieuwe uitgeverij. Voor 1996 zijn nog een vervolg op deze serie en een uitgebreide tentoonstelling in het Belgisch Centrum voor het Beeldverhaal in Brussel gepland.

Als scenarioschrijver lijkt Matton te voorkeur te hebben voor symbolisch geladen episodes uit de geschiedenis. Daarbij doet hij zijn uiterste best om de intriges niet te eenvoudig te maken. Zadelst hij de kunstvorm strip op met een minderwaardigheidscomplex? "Het is waar dat ik mijn scenario's probeer te doen aansluiten bij de literatuur. Ik speel namelijk ook met het idee om een roman te schrijven. En ik vertrek uit hetgeen ik goed ken: de geschiedenis. Of dat nu de Guldensporenslag is voor de vierdelige reeks 'Kroniek van de Guldensporenslag' of het leven van Paul Van Ostajien voor 'Bezette Stad', maakt niet uit. Ik begin nu trouwens te experimenteren met thema's. Ik bereid een medische thriller voor, die zich afspeelt in het Amerika van nu: 'Harvest'. En de onlangs gestarte reeks 'Paripolis' is ook al geen geschiedenis meer".

Pareltjes

De tekensnaar met wie Matton werkt, zijn over het algemeen nog helemaal onbekend op het moment dat ze zijn scenario's in beeld brengen. Hij heeft blijkbaar een neus voor tekensnaars die de perfectie nog niet bereikt hebben, maar toch wel wat in hun maars hebben. Zelf kijkt hij met gemengde gevoelens tegen deze manier van werken aan. "Enerzijds is het plezierig. Je ziet dat zo'n tekenaar onder je supervisie evolueert tot een volwaardig striptekenaar. Anderzijds kost het heel wat moeite en verlies je die

in de kleine vogelkooi van de Vlaamse stripuitgevers waggelt al enkele jaren een lelijk eendje. Tenminste als we de kwetterende grijze mussen moeten geloven. Kortrijkzaan Ronny Matton probeert al een jaar of acht een mooie zwaan te worden. In zijn geval betekent dat dat hij van zijn stripactiviteiten probeert te leven. Na zijn heroïsche carrière bij uitgeverij Blitz, waar hij als artistieke motor schitterende Franse strips in het Nederlands uitgaf ('Pacush Blues', 'Kristallen Zwaard', 'Aquadblue'), heeft deze canard terrible van de stripvolière een nieuwe biotoop gevonden in zijn eigen uitgeverij Farao-Talent. Bovendien schrijft hij scenario's van erg Vlaamse strips voor een volwassen publiek ('Bezette Stad', 'Kroniek van de Guldensporenslag', 'Paripolis'). De andere vogels houden hun hart vast en wij gaan op eendenjacht.

"Uitgeverij Farao-Talent. Een interview met Ronny Matton? Dat kan. Alleen is hij momenteel niet bereikbaar, want hij is bij de drukker en daar werkt zijn GSM niet. Kunt u terugbellen?" Vijf telefoontjes later. "Met Ronny Matton. Een interview over de uitgeverij en mijn scenario's? Oke. Volgende week kom ik toch naar Leuven om de boeken in de striphandels te bezorgen. Dan kan er wel een interview bij." Een week later. "Tja, de planning is gewijzigd. Maar weet je wat? Kom naar de opendeurdag eind september. Dan heb ik zeker tijd genoeg en dan kan je ook de tekensnaar zien." Een maand later. "Opendeurdag? Jazeker, maar hij is een maand verplaatst. Ja, dat brengt weer veel werk met zich. Het huis moet worden opgeruimd en zo."

Ronny Matton is een drukbezet man. Drie maanden na het eerste telefonische contact verkeert ik uiteindelijk in de kwasi-zekerheid dat hij mij te woord zal staan tijdens de vernissage van de opendeurdag van zijn uitgeverij Talent. "Blinde zaterdag" werd de avond gedoopt en het is de bedoeling dat je gewapend met een zaklamp de originele striptekeningen aan de muren van een pikdonker herenhuis bewondert. Aan de veelheid van tentoongesteld materiaal af te lezen, staan er weer zeer veel projecten op stapel. Alsof het ooit anders is geweest. De hele avond is Matton bezig, met de stomste dingen eerst (tafels versleuren, zaklampen distribueren). "Ik kan mijn tijd niet goed indelen", slaat hij een mea culpa. Maar na een zinloze toespraak van stripelek en

inspanningen waarschijnlijk weer na een tijd. Verhaeghe bijvoorbeeld zie ik elke dag verbeteren. Als een grote uitgeverij met geld komt zwaaien, kan ik hem niet hier houden. Dat is zoals Anderlecht in het voetbal, die kopen ook alle talenten weg bij de kleine clubs. Ik kan mijn tekensnaar nu al niet betalen volgens het werk dat ze presteren. En ik moet ze dwingen onder hun niveau te werken. Om ons brood te verdienen, moeten we immers snel kunnen produceren."

Sinds enkele maanden geeft Talent ook strips van andere auteurs in vertaling uit. Naast pareltjes zijn daar ook strips bij waarvan je vermoedt dat een andere uitgeverij ze gewoon kado heeft gedaan aan Matton. Zijn er nog wel voldoende strips om een moolfonds op te bouwen? "Dat kan ik je nu onmogelijk vertellen. Ik denk altijd op lange termijn. De derde 'Donnington' hebben we niet zo goed verkocht. Maar die reeks stond ook in een slecht daglicht omdat Lombard ze bij De Slegte gedumpt had. Geef die tekenaar nog wat tijd en je zult zien. Ik denk dus dat er nog voldoende klasse voorhanden is."

Ondertussen komt de productie van de uitgeverij op volle toeren. Een nieuwe reeks van Matton is uit: 'Mortigan', over de lijkwade van Turijn, getekend door Dupré en Nuys ('Paripolis'). 'Wanted', een 'Blueberry'-lookalike, en 'H. Aas Vollegaas', een grappige motorstrip à la 'Joe Bar' door Batem, de beschermeling van Guust Flater-tekenaar Franquin, moeten commercieel succes verzekeren. 'Yasuda', 'Amiante' en 'Kroniek van de Guldensporenslag' lopen verder. Het aantal uitgegeven strips neemt dus fenomenaal toe. Maar van de uitgegeven strips kunnen leven, is niet eenvoudig. "Dat blijft moeilijk. Als alles meezit, verkopen we van een album vierduizend stuks. Een album van 'Suske en Wiske' verkoopt vierhonderdduizend exemplaren. Maar ik heb er goede hoop op. De bestellingen uit Nederland zijn goed voor de nieuwe strips. Ronny Matton: een bezielde uitgever, oog in oog met de harde wereld van de economie.

Gert Meesters

